

ALBINA

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU, P. Gârboviceanu. G. Coșbuc, Gen. P. V. Năsturel,
Gh. Adamescu, I. Otescu. P. Dulfu. V. S. Moga, N. Nicolaescu,
Gr. Teodossiu, C. C. Pop-Tașcă

Abonamentul în țară pe an . . . lei 5   Abonam. în străinătate pe an lei 8
" " " " 6 luni " 3   Un număr . . . . . 15 bani

Pentru anunțuri 1 lea linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.

Manuscriptele nepublicate se ard

Redacțiunea își rezervă dreptul ca, din articolele ce nu se vor putea publica în întregime, să dea numai extrase sau rezumate.

SUMARUL:

I. Kalinderu, Cuvintare la Societatea „Progresul Silvic”.
Sarbarea zilei de 10 Maiu.
Călătoria familiei regale. (*Cu 2 : Iustrațini: Portul Călărăși; Portul Brăila.*)

Artur Gorovei, Legile țării: Primirea moștenirii.
Irlmîa Popescu, Cum putem ajunge la adânci bătrânețe.
Societatea „Steaua.”.

DIN ZIARE ȘI REVISTE:

Pace în jură-vă. — Sfaturi pentru plugari. — Prunul.

PAGINA COPIILOR:

Ghicioare: Unde e găina? (*Ilustrație.*)

PAGINA GLUMEAȚĂ:

De ale copiilor. (*Ilustrație.*)

ILUSTRAȚIUNI:

Ușă de lemn dela Bis. Sf. Impărați. — Maica Domnului, Domnul nostru Iisus Hristos, icoane dela bis. Sf. Impărați.

ACTIVITATEA SOCIALĂ A PREOȚILOR ȘI INVĂȚĂTORILOR

M. E. Mihăescu, Invățământul agricol în școala primară.
Ion C. Ionescu, Memoriu asupra călătoriei făcută în vara trecută, 1910.

Cronica: Cercul cultural Baschioi, Tulcea. — Ședința cercului cultural „Cristești”, Botoșani. — Inaugurarea Casei de Sfat și cetire din Călimăneasa, com. Valea-Rea, Tecuci.

Cuvântarea d-lui I. Kalinderu

la deschiderea adunării generale anuale a societății „Progresul Istoric“.

Scumpi colegi,

Vă zic bine ați venit!

Participarea d-voastre, în număr atât de frumos, la această adunare, se explică desigur și prin împrejurarea că societatea noastră „Progresul Silvic“, a împlinit 25 de ani de existență.

Intr'adevăr, prima întrunire ce am presidat în vederea înființării societății, a fost la 22 Decembrie 1885. A urmat apoi ce dela 25 Martie 1886, în care s'au discutat, și cea dela 31 Marti^a acelaș an, în care s'au aprobat statutele și s'au pus definitiv ba^ezele societății.

Îmi fac asemenea o vie plăcere să salut pe toți d-nii străini de societate și să le mulțumesc călduros, în numele nostru al tuturor, că au binevoit a ne cinși cu prezența d-lor. Dovada, ce dau prin aceasta, despre interesul care-l poartă „Progresul Silvic“, e totdeodată un îndemn pentru societari de a munci cu și mai multă ardoare la înălțarea silviculturii naționale, la îmbogățirea țării.

Scumpi colegi,

Un sfert de veac nu e mult în viața unei societăți științifice cum e a noastră. Ca membrii buni și dornici de propășire, câtă însă să ne aruncăm privirea asupra trecutului, pentru a vedea cece am făcut, cece n'am putut împlini din diferite cauze, și, mai cu deosebire, cece va trebui făcut de aci înainte.

În toiul activității de până azi, s'a trecut poate prea repede peste unele chestiuni, sau poate, sub impulsul tinereții, nu s'a dat atențiune numai scopului care ne-a unit în societate. Dar, iată după datele ce am găsit în scripte, rezultatul general al străduințelor noastre în timp de 25 de ani. Am început cu 44, iar astăzi suntem 221 membri.

La 1 Maiu anul curent, societatea avea un capital de lei 20.500, valoare nominală. În efecte de Stat, urbane și comunale, în păstrarea mea, cum și lei 316, bani 45 în numerar, dobândiți din excedentul încasărilor asupra cheltuelilor.

În adunarea generală din 1909, mi-am exprimat, ce e drept, dorința ca să ne silim să pășim în al doilea sfert de secol cu un capital în efecte de 25.000 lei. Cu regret n'am putut ajunge aci, dar nu trebuie să scăpăm din vedere, că am făcut și cheltueli destul de însemnate cu scoaterea revistei, pentru care s'a plătit peste 35.000 lei. Am mai cheltuit, apoi, cam tot atât pentru administrația societății, cum și:

3.259 lei, 66 bani, pentru abonamente la reviste și cumpărări de cărți.

1.374 „ „ ajutoare la elevii silvici sărmani.

4.497 „ 20 „ pentru misiuni și plată de articole, și

4.830 „ 89 „ pentru publicațiuni și imprimatul conferințelor.

Suma din urmă, pentru publicațiuni și imprimatul conferințelor, nu reprezintă totalul cheltuelilor, ci numai partea din cheltueli rămasă neacoperită din vânzări, deoarece capitolul acesta se înfățișează cu:

3.645 lei, 60 bani, cheltuiți pentru „*Vânătoarea în România*“, de E. și S. Gheorghiu.

3.808 „ „ pentru „*Călăuza Silvicului*“, de B. D. Neagoe.

1.232 „ 10 „ pentru conferințe.

1.806 „ 94 „ pentru lucrarea: *Curs de drumuri, construcțiuni forestiere și fierestreae*, al d-lui inginer N. Saegiu, care e încă sub presă, adică:

10.492 lei, 64 bani, în total, din care s'au încasat prin vânzări:

2.349,60 din „*Vânătoarea în România*“.

3.123,75 din „*Călăuza Silvicului*“.

188,40 din „Conferințe“

5.661 „ 75 „

sau 4.840 „ 89 „ rest.

În afară de capitalul de 20.500 lei în efecte și de 316 lei, 45 bani, în numerar, societatea noastră mai are 1.793 lei rămășiță de încasat din abonamente și cotizațiuni, cum și mobilier și o bibliotecă, provenind atât din cumpărări, cât și din donațiunile răposaților colegi: M. Râmniceanu, G. Stătescu și Mihail Rădulescu.

Peste tot averea în efecte, numerar și datorii de încasat ar fi deci de 22.609 lei, 45 bani.

Am zis altădată, că acest capital nu e mulțumitor, și o repet, căci deși societatea noastră e științifică, are însă trebuință de fonduri pentru realizarea scopului ei. Astfel, găsesc, în prima linie, că s'a făcut prea puțin pentru bibliotecă, ajutoare la elevi, misiuni și publicațiuni.

În țară nu știu să mai fie o bibliotecă silvică mai mare, afară de ale Ministerului și de ale Domeniului Coroanei. Ea se impune dar cu atât mai mult și va trebui dezvoltată, pe viitor, așa încât membrii societății din Capitală să afle într'însa, atât revistele, cât și operele de specialitate ce-i interesează; iar cei de afară să poată

împrumută cărțile de cari au trebuință, fie pentru a se ține în curent cu progresele silviculturii, fie pentru a le consulta în multe probleme ce au de rezolvat. Aceste împrumuturi, cari s'ar putea face cu înlesnire, anunțând în revistă cărțile cumpărate în fiecare lună, ar mai avea folosul că ar strânge și mai mult relațiunile dintre membri și societate. Tot în aceeași direcție s'ar mai putea publica în revistă o bibliografie silvică.

Comitetul a acordat ajutoare la elevii sărmani în marginile modestelor fonduri de cari a dispus. Dar câte cereri n'au rămas fără răspuns, deși, după mine, acesta e tot un bun mijloc pentru ajungerea scopului societății.

Misiunile încă sunt de mare folos și ar trebui dat atențiune deopotrivă congreselor, ca și călătoriilor speciale de studii în legătură directă cu chestiunile ce discutăm.

În sfârșit, un câmp foarte întins, care ne stă înainte, e acela al publicațiilor. Ceeace am făcut până acum în această direcție, ne-a adus, ce e drept, pagube materiale; dar nu e mai puțin adevărat că rezultatul moral e satisfăcător. Astfel, atât „*Vânătoarea în România*“ cât și „*Călăuza Silvicultorului*“, două lucrări de absolută necesitate, n'ar fi fost publicate, fără ajutorul nostru, și n'ar fi umplut o lacună foarte simțită. „*Vânătoarea în România*“ a fost chiar premiată de Academie. Să sperăm că și lucrarea d-lui Saegiu va apare în curând, deoarece ține din 1906, și că va contribui într-o largă măsură la exploatarea rațională a pădurilor.

Scumpi colegi,

Făcând acest scurt rezumat al activității noastre în acest sfert de veac, nu pot uita partea cu care a contribuit societatea, prin numeroase memorii, la deslegarea de către Ministerul Agriculturii și Domeniilor a diferitelor probleme silvice.

Ne amintim toți, cu vie recunoștință și profund devotament, de nenumăratele și feluritele dovezi de simpatie, ce a binevoit prea grațios a ne da M. S. Regele în casele căruia sălășluiește de atâta vreme societatea noastră. Să nu uităm nici concursul de care ne-am bucurat din partea multor persoane oficiale și neoficiale, toate dornice de progresul silviculturii naționale.

Apoi, deși tristă, îmi fac însă datoria de a evoca în mintea d-voastră memoria colegilor, cari au trecut la cele de veci. N'am fost scutiți aproape în nici un an de pierderi dureroase, dintre cari cele din urmă sunt acelea ale colegilor Procopie Gazotti și Marin Petrescu.

Întâiul, Procopie Gazotti, agricultor însemnat, a făcut parte mulți ani din societatea noastră.

Binefacerilor, ce a făcut în viață, le-a pus o neperitoare cunună prin testarea moșiei Casotta, Eforiei Spitalelor Civile, pentru înființarea unui spital și prin legatele ce a lăsat societății de binefacere „Regina Elisabeta“, Societății pentru îmbrăcarea copiilor săraci și la mai multe instituții de cultură. N'a uitat pe slujbași

și nici pe săteni, pe cari i-a iertat de toate datoriile ce aveau la moșie.

Colegul Marin Petrescu, a lăsat o frumoasă amintire în rândurile noastre, atât ca membru în comitet, cât și ca colaborator al revistei. Dânsul eră un vechiu absolvent al școlii naționale de agricultură dela Pantelimon, a fost într'o vreme Șef al Diviziei Agriculturii din Ministerul de Domenii și subinspector silvic; iar în urmă, inginer hotarnic al societății „*Dacia-România*“.

Am avut și eu personal relațiuni plăcute cu amândoi, căci Gazotti îmi purtă o sinceră prietenie; iar pe Petrescu, l'am cunoscut și apreciat încă din primii ani după eșirea sa din școală. Odihnească dar sub pacea eternă a bunului Dumnezeu!

Scumpi colegi,

Cât privește acum activitatea Comitetului și a mea în anul trecut, am făcut tot ce-am putut pentru executarea hotărârilor Adunării generale din urmă și pentru împlinirea îndatoririlor impuse prin statute.

Am îngrijit de apariția revistei, am organizat obișnuitele conferințe, cari au avut un auditor, și numeros și ales, după cum ați văzut din revistă, și am căutat să realizăm prevederile bugetare.

Intrucât am isbit, sunteți informați din revistă. Cu deosebire îmi exprim însă părerea de rău pentru incidentul ivit din cauza articolului despre „*Greva elevilor școlii speciale de silvicultură dela Brănești*“, ce a apărut în revista noastră din Ianuarie curent, *în lipsa mea din Capitală*.

Incidentul s'a rezolvit, dar îmi va aminti totdeauna lipsa de armonie între membrii societății, lipsă asupra căreia am stărunit de atâtea ori. Intr'adevăr, n'a fost nici prilej, nici Adunare generală, în care, în interesul societății, să nu fac apel la unire între membrii, în care să nu arăt că armonia e vocea binelui, pe când neunirea irosește puterile și duce la pustiirea operei asupra căreia s'a abătut. Din neunire nase apoi animozitățile și dușmăniile atât de vătămătoare liniștei și progresului personal! Repet și aci vorbele Mitropolitului de prea scumpă amintire, Veniamin Costache, „că nu este o adevărat lucru mai fericit pe lume și mai folositor, și „vieții acesteia și celei viitoare, decât unirea și dragostea între „frați, și frați sunt și cei de o credință și de o patrie“. Ori, ce suntem noi în această societate decât frați în credința că progresul silviculturii e spre binele tuturor, al țării întregi?

Dar fiindcă pomenii de credință, orcare ar fi, îngăduiți să vă spun că aceasta, fără mărturisirea prin fapte, e moartă. Iar, pentru că societatea noastră e la începutul unui nou sfert de veac, mai adaog că însăși viața nu e decât un lung șir de lupte. A munci, a lupta neconținut, e condițiunea existenței fiecărui om; a învinge e datoria, iar isbânda, țelul asupra căruia trebuie să avem privirea ațintită. Și această condițiune aplicându-se, împreună cu armonia, și la viața familiei, a societății și popoarelor, urmează să ne strân-

gem și noi rândurile și să luptăm ca un singur om pentru înflorirea societății.

Scumpi colegi,

Suntem o societate științifică în care nu încap dorinți de câștig material. Cu atât mai mult trebuie deci să ne devotăm scopului care ne-a întrunit la un loc, să lăsăm la o parte orice pornire, care ar stânjeni mersul înainte și să nu ne gândim decât la scop. căci atingerea acestuia va fi meritul nostru, al tuturor. Intocmai ca pe ostași, să nu ne mai preocupe decât fala steagului ce-am ridicat acum 25 de ani și a cărui culoare e simbolul speranței!

După cum am spus și altă dată, eu nu sunt silvicultor. Am primit totuși să fiu printre d-voastră din dorința de a fi folositor țării, și am deplină conștiință că mi-am făcut datoria, pe cât am putut, sau pe cât mi-a fost dat. Nu treceți apoi cu vederea că sunt departe de a mai fi în floarea vieții. Am muncit țării mai bine de 45 ani, — neîntrerupt, nu cu concedii la intervale, în care să mă recreez sau să-mi învioresc puterile — astfel ca să pot pretinde sau să simt nevoia unei odihne. Mă aflu dar într'o vârstă, în care, deși inima mi-e caldă, năzuința de a contribui la tot ce e bine și frumos, are să întrebuiască de îndemn, mai cu deosebire când e vorba de o operă comună. Și acest îndemn nu-l pot găsi, în cazul nostru, decât în împărtășirea râvnei pentru ajungerea scopului societății, în munca și armonia d-voastră a tuturor.

Nu vă ascund că, adesea, și mai ales în timpul din urmă, am avut momente de adâncă mâhnire sufletească și că a încolțit în gândul meu ideia de a mă retrage, deoarece, nu numai că mulți din d-voastră nu dau nici un concurs moral, dar nu achită nici mica cotizațiune și nici modestul abonament. Au fost ani în cari rămășițele au ajuns sume însemnate, și chiar acum mai e de încasat rămășițe destul de importante deși în trecut comitetul a șters multe mii de lei datoriti.

Dar, despre gestiunea pe anul trecut, d. silvicultor Goleșcu, secretar provizoriu, va ceti darea de seamă și vă va da toate lămuririle.

Scumpi colegi,

Am crezut că e bine să vă spun cele de până acum, atât ca președinte, cât și ca mai vârstnic între d-voastră.

În calitate de președinte, timp de 25 de ani, am avut toate prilejurile să cunosc, și viața societății și relele de cari suferă corpul silvic, compus în majoritate din funcționari ai Statului. Nu cercetez aci aceste cauze a căror chintezență e tot lipsa de unire și de muncă pentru binele comun, dar îmi permit să atrag din nou atențiunea d-voastră că alți funcționari au izbutit să se organizeze. Astfel sunt inginerii dela lucrările publice și căile ferate, cari, decând sunt uniți în corp, au ajuns să aducă țării servicii mai mari, și

prin acestea să câștige merite reale pentru o situațiune mai bună.

Și acestea cu toate că sunt mai numeroși și n'au avut alte mijloace decât tot acele pe cari le aveți d-voastră.

Am făcut și în această privință deseori apel, căci e datoria d-voastră de a ține și a ridica cât de sus prestigiul silviculturilor români. Am îndepărtat apoi multe piedici, netezind calea către această țintă, iar dacă stărui din nou asupra ideii unui *corp silvic*, care știu că e și dorința d-voastră e pentru a vă îndemna și a înlesni celui care mă va urmă în prezidenție, realizarea acestui punct.

Scumpi colegi,

Înainte de a sfârși, doresc să vă mai întretin, în putine cuvinte, despre comunicările din această Adunare și despre serbarea națională, în preajma căreia suntem întruniți.

După cum ați văzut din program, afară de punctele privitoare la Administrația societății, avem de ascultat și patru comunicări asupra unor chestiuni silvice la ordinea zilei.

Asfel:

D-nii N. G. Popovici și Virgil Stoicescu, vor referă despre mijloacele prin care s'ar putea deșteptă dragostea pentru arbori și păduri, în mijlocul populațiunii rurale.

D. P. Antonescu, ne va vorbi despre însemnătatea pădurilor din punct de vedere social și despre importanța ce are formarea de asociațiuni între micii proprietari pentru paza, cultura și îmbunătățirea pădurilor lor.

D. Dem. Ionescu-Zane, va arăta modul în care s'ar putea îndrumă serviciul silvic al Statului spre o activitate mai rodnică.

Iar d-nii *P. Antonescu și B. A. Goleșcu*, ne vor întretine despre educațiunea estetică a maselor populare, cu privire la privilegiile și frumusețile naturii și la păstrarea arborilor remarcabili din punct de vedere al legendelor, istoriei și dimensiunii lor.

În ce privește sărbătoarea națională, ce s'apropie, nu mă îndoiesc că veți lua cu toții parte la dânsa.

Ziua de 10 Maiu e cea mai însemnată din istoria noastră recentă, căci amintește cele trei mari evenimente:

Urcarea M. S. Regelui pe tron, Independența țării și Încoronarea primului nostru Rege.

Ea e dar ziua în care Românii își poartă cu recunoștință gândul către M. S. Regele, care, timp de mai bine de 45 de ani, a muncit neobosit la înălțarea țării. În acest răstimp M. S. Regele, ajutat de sfetnici și de patriotismul tuturor, a înseris pagini glorioase în istoria întregului nostru neam.

Cu deplină încredere în viitorul țării, să facem deci, cu toții, urări pentru M. S. Regele și pentru M. S. Regina, Suverana care a împărtășit și zilele de bucurie și cele de griji, prin care țara a trecut. M. S. Regina ne-a înălțat sufletele, ne-a înduioșat sentimentele și a inobilat cugetarea românească, cu comorile inimei Sale, cu

talentul literar și cu dragostea către cei mici, suferinzi și nmiliți de ursită.

Pronia să dea M.M. L.L. sănătate și voieșie, pentru a conduce încă mulți ani destinele României!

Să trăiască A.A. L.L. Regale, Principii Moștenitori cu Auguștii Lor copii!

Trăiască România!

DOMNUL NOSTRU ISUS HRISTOS

Icoană dela Biserica Sf. Impărați din Târgoviște

Serbarea zilei de 10 Maiu

Sărbătorearea națională a zilei de 10 Maiu, s'a săvârșit în Capitală cu ceremonialul obișnuit.

La orele 9 dimineața trupele au pornit de prin cazărmi și s'au înșiruit pe ambele laturi ale stradelor pe unde urmă să treacă cortegiul.

La Mitropolie s'a făcut serviciu divin. A oficiat I. P. S. S. Mitropolitul Primat.

După sfințirea drapelelor și oficierea Te-Deumului, drapelele noi au fost acoase din biserică și așezate în careu, împreună cu drapelele vechi.

Suveranul, eșind în ușa Mitropoliei, a primit drapelele vechi pe cari le-a dat directorului Arsenalului, iar drapelele noi M. S. Regele le-a încredințat șefilor de corpuri.

La orele 11 jumătate cortegiul s'a format din nou și a mers spre bulevard la locul defilării

Pretutindeni Suveranul și Principii Moștenitori sunt primiți cu urale de către public.

Trupele au defilat în general cât se poate de bine.

Defilarea s'a terminat la orele 12 și jumătate, când Suveranul și Principii Moștenitori s'au reîntors la Palatul Regal, pretutindeni salutați de mulțime.

La Palatul Regal a avut loc un dejun al curților regale și princiere. D. Kalinderu, a ținut următorul tuast:

Zece Maiu e o zi mare!

Ea este treimea evenimentelor glorioase: Urcarea pe Tron

a M. S. Regelui, Neatârarea Țării și Incoronarea Primului Rege Român; este ziua prin care țara noastră a intrat definitiv pe calea progresului și a considerațiunii de care se bucură printre celelalte!

Și toată această transformare, toată această înălțare, s'a săvârșit sub M. S. Regele, care, ajutat de sfinți luminati și de ostași viteji, a înscris în Istoria Neamului nostru pagini care vor străluci dealungul veacurilor!

Mai bine de 45 de ani Suveranul nostru a cărmuit neadormit destinele României, în timp de pace, prin îndrumarea și însușirea dezvoltării noastre; iar în vreme de războiu, prin reînvierea renumelui strămoșesc.

Astăzi e ziua, în care Românii își poartă gândul cu drag și recunoștință către M. S. Regele și fac urări pentru prea prețioasa Sa viață.

Intruniți la această masă să ridicăm dar paharele în sănătatea M. S. Regelui și a M. S. Reginei, Doamna, care cu dragostea Sa către cei obijduiți și suferinzi a înduioșat inimele; iar cu înaltele-l daruri sufletești, a înălțat sentimentele și cugetarea românească!

Pronia să dea Maiestăților Lor putere și voieșie, pentru a conduce Țara încă mulți ani la mărire!

Trăiască Altețele Lor Regale Principii Moștenitori cu Auștii Lor copii!

Trăiască România!

La ora 3 a fost la Teatru Național, serbare școlară.

Corul elevelor și elevilor dela școalele secundare din Capitală a executat cu acompaniamentul orchestrei ministerului de instrucție, *Imnul Regal*, ascultat în picioare de sala întreagă.

A urmat conferința d-lui G. Bogdan-Duică, directoru liceului Mihai Bravul.

La urmă s'a jucat o piesă, scrisă anume pentru această ocazie, de d. Barbu Eftimiu și intitulată „Prima Rază“.

Ziua de 10 Maiu s'a mai serbat și la diferite școli primare din Capitală.

Pe piețele publice au cântat muzicele militare.

PACE ÎN JURU-VĂ

Lăsați să toarcă viermele de mătase. Nu atingeți ouăle păsării care clocește, nici nu speriați pasărea de pe cuib. Nu călcați vlăstarul tânăr. Nu vă săpați numele pe scoarța fragedă a copacului când seva de primăvară i se urcă la vârf. Nu încărcăți animalele cu mai multă sarcină decât pot duce... Trăiți în pace, având respect de munca altuia, și cugetați și munciți.

(Calendarul ilustrat pe 1897)

Călătoria familiei regale¹⁾

Miercuri, 27 Aprilie, la orele 4, dimineata, yachtul regal a plecat dela vadul Petroșani, ducând pe Maiestățile Lor la vale, pentru a vizită și celelalte porturi.

În trecere prin fața porturilor Giurgiu și Oltenița, populația acelor orașe Le-a petrecut cu prelungite urale.

Înainte ca yachtul să ancoreze la pichetul Chiciu, unde Maiestățile Lor urmau să treacă pe vaporul „Domnița Florica“ spre a se duce la Călărași, Suveranul a fost salutat de divizia II-a de monitoare, cu 21 lovituri de tun și cu uralele echipajelor.

La Călărași, yachtul a acostat la cheu, în mijlocul unei mari manifestații de bucurie.

M. S. Regele a fost întâmpinat de d. prefect de Ialomița și primarul orașului, care, prezentând pâinea și sarea, a rostit cu multă însuflețire cuvinte de bună sosire, în numele populației, viu mișcată de favoarea ce Le-a făcut-o M. S. Regele, de a se abate din drum ca să le viziteze portul.

La mal, M. S. Regele a fost salutat de d. ministru Mihail Cantacuzino și de d-nii senatori și deputați ai județului.

M. S. Regele, primind raportul comandantului garnizoanei, a trecut în revistă corpul ofițeresc și compania de onoare, deasemenea, școalele, care L'au primit cu flori și cântarea imnului regal; apoi s'a îndreptat către veterani și corporații cari L'au primit cu puternice urale.

În pavilion, d. prefect a prezentat autoritățile locale; d-nele s'au urcat pe bastiment, unde au oferit M. S. Reginei buchete de flori; corul școalelor a cântat în tot timpul șederei Maiestăților Lor acolo.

La plecare, M. S. Regele și-a exprimat, atât prefectului cât și primarului, via Sa mulțumire pentru primirea plină de căldură ce I s'a făcut. Publicul, ca și echipajele vapoarelor, a aclamat pe Maiestățile Lor atât la sosire cât și la plecare.

La Ostrov, prima localitate dobrogeană pe care în această călătorie a vizitat-o Suveranul, locuitorii orașului și acei din comunele și satele plășii Silistra-Nouă L'au primit cu cele mai călduroase ovațiuni.

¹⁾ Vezi No. 32.

La debarcader, prefectul de Constanța, salutând pe M. S. Regele de fericita sosire, I-a prezentat raportul, primarul tradiționala pâine și sare, iar comandantul batalionului garnizonei, raportul.

Portul Călărăși.

Maiestatea Sa, pășind către compania de onoare, a trecut-o în revistă, deasemenea, pe foarte numeroșii veterani, cari mulțumeau cu recunoștință pentru pământurile ce li s'au dat în proprietate; M. S. Regele, trecând printre public, care L-a primit cu mare bucurie, S'a interesat de starea bucatelor și de mersul învățământului.

Copiii școalelor au prezentat M. S. Reginei flori de câmp. Din această localitate yachtul s'a îndreptat spre Cernavoda.

De îndată ce yachtul s'a arătat în zare, M. S. Regele a fost salutată cu tunurile de către o baterie de artilerie.

La trecerea pe sub mărețul pod „Carol I“, Maiestatea Sa au fost salutate cu bubuituri de fugase trase de pe amândouă malurile. Portul ca și debarcaderul eră gătit cu arcuri, ghirlande de verdeață și steaguri.

Pe podul de debarcare M. S. Regele a primit raportul d-lui general comandant al corpului V de armată; la mal, primarul, în capul consiliului comunal a salutată cu adâncă venerație pe Maiestatea Sa.

Compania de onoare la al cărei flanc drept se află Generalul comandant al diviziei a IX-a și corpul ofițeresc, a fost trecută în revistă în sunetul imnului regal și în uralele trupei.

Pe piața portului se aflau școalele primare, precum și cele confesionale, care în trecerea M. S. Regelui pe dinaintea lor, L'au aclamat, fâlfâind steaguri tricolore; de asemenea veteranii, corporațiile, cât și publicul, L-au primit cu urale.

Aci M. S. Regele a primit defilarea.

În urmă s'a dus în pavilion, unde se află corpul consular și autoritățile din Constanța, precum și d-ni și d-ne din societatea celor două orașe mari ale județului.

D. prefect a făcut prezentările Maiestății Sale, care a binevoit a se întretine cu toate persoanele prezente, precum și cu ofițerii garnizoanei. D-nii consuli au trecut pe yacht unde au prezentat omagiile lor Maiestății Sale Reginei; de asemenea d-nele I-au oferit frumoase buchete de flori.

La masă, au avut onoare de a fi invitați: d. prefect al județului, d-nii generali comandantul corpului V și acel al diviziei IX, primarul orașului, comandantul regimentului Matei Basarab No. 35 și subprefectul plășii.

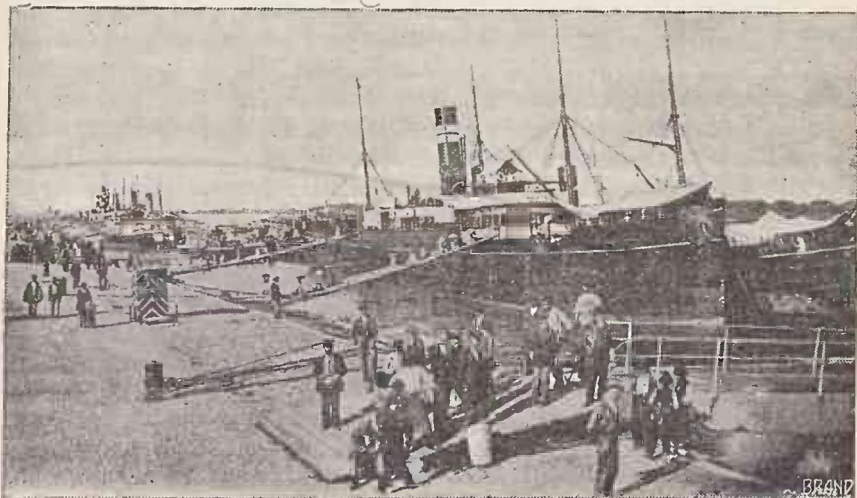
Seara, de pe puntea vaporului, Maiestățile Lor au privit iluminata și focurile de artificii.

A doua zi, 28 Aprilie, la orele 8 dimineața, yachtul a părăsit portul urmând itinerarul călătoriei regale. În dreptul satelor Topal și Seimeni, locuitorii au aclamat pe Maiestățile Lor.

La Hârșova primirea a fost din cele mai frumoase, primarul salutând pe Maiestatea Sa în numele orașenilor, I-a prezentat pâinea și sarea, copiii școlilor au cântat imnuri și unul din ei a declamat cu multă simțire o poezie de omagiu. A. A. L. L. R. R. Principele Moștenitor și Principele Carol, au vizitat școala și muzeul ei.

La orele 10 jum. dimineața yachtul a plecat, din port îndreptându-se către Brăila și Galați.

Dealungul malurilor pe la schelele gura Ialomița, gura Gârliței, vadurile Silistra și Gropeni, locuitorii și-au arătat sentimentele lor de respect și iubire prin îndelungi urale.

Portul Brăila

La ieșirea din canalul Arapu, Maiestatea Sa Regele a fost salutat cu tunurile diviziei a I-a de monitoare. Yachtul a intrat în apele portului escortat de această divizie precum și de remorche-

rele ce venise cu public în întâmpinarea Maiestăților Lor; în acest moment M. S. Regele a fost salutat de o baterie din regimentul 3 artilerie. Impunătorul cortegiu a defilat pe toată lungimea portului în mijlocul unei grandioase manifestații a populației care ocupă toate piețele și vapoarele din port, ale cărei urale se amestecă cu bubuirile tunurilor, sunetele clopotelor, sirenele vapoarelor, precum și acele ale imnului regal cântat de muzici și de coruri.

La debarcader, M. S. Regele a fost primit de prefectul județului, de colonelul comandant al garnizoanei și căpitanul portului.

În fața pavilionului a fost primit de d. Ion Lahovari, ministru al agriculturii și domeniilor, care urmă a însoți pe Maiestățile Lor în excursiune la pescăriile Statului. Primarul a urât bună-venire în termeni foarte călduroși. M. S. Regele a trecut în revistă corpul ofițeresc, compania de onoare, școlile, veteranii, societățile și corporațiile.

D. prefect și d. primar au prezentat corpul consular, pe d-nii senatori, pe deputați, funcționari superiori, fruntași comerciali și industriali.

De aci M. S. Regele s'a îndreptat la cheiu, unde se aflau înșirate: școlile, corporațiile și societățile cu drapelele lor.

M. S. Regina a primit pe bord pe doamne care l-au oferit buchete de flori, precum și corpul consular și reprezentanții autorităților locale.

Maiestățile Lor s'au întreținut cu persoanele din asistență, precum și cu ofițerii garnizoanei până la ora plecării, când, mulțumind afectuos pentru impozanta și călduroasa primire ce Li s'a făcut, au plecat la Galați.

La vadul Ghecet unde se află ridicat un prea frumos arc de verdeață, numerosul public venit din Măcin a întâmpinat pe Maiestățile Lor cu urale.

Yachtul regal, care eră escortat de divizia de monitoare și bastimente de comerț pline de publicul din Brăila, a fost întâmpinat, în sus de gura Siretului, de 3 mari vapoare de călători venite cu excursioniști din Galați pentru a saluta pe Maiestățile Lor și a lua loc în cortegiu.

La Țiglina, Suveranul a fost salutat cu salve de artilerie trase din bateria de coastă a marinei militare și de companiile de torpilor aflate înșirate la mal și la posturile de salut pe vasele din portul militar.

În port M. S. Regele a fost din nou salutat de a doua divizie a monitoarelor cari erau aflate la ancoră pentru revistă. Echipagele a dat onorul cu de șapte ori ura la trecerea yachtului pe dinaintea fiecărui vas.

Priveliștea ce oferea portul eră măreață. Bastimentele de războiu și cele de comerț de Mare și fluviu erau sub podoabă mare.

Pe vase, pe cheiuri și la debarcadere se află aceeași mare mulțime de lume ca la Brăila, care a umplut văzduhul cu nesfârșite urale, când Suveranul a debarcat în dreptul frumosului arc de triumf ridicat la puntea debarcaderului.

Maiestatea Sa a fost primit de Prea Sfinția Sa Episcopul Nifon al Dunării-de-Jos, d. Nenițescu ministrul industriei și comerțului, de generalul de divizie Culcer, comandantul corpului III de armată, de prefectul județului și de Contra-Amiral Eustațiu, comandantul marinei militare. Primarul orașului înconjurat de consiliul comunal a rostit în numele orașenilor cuvinte de dragoste și respect către Maiestatea Sa Regele și Dinastie. Maiestatea Sa îndreptându-se către compania de onoare a trecut-o în revistă în sunetul imnului regal și uralelor ofițerilor și trupei.

Aci d. general comandant al corpului III, a prezentat Suveranului ofițerii înaintați în grad.

Membrii comisiei europene, ai corpului consular, senatorii, deputații, membrii Curții de apel, membrii autorităților și fruntașii orașului, au prezentat omagiile lor Maiestății Sale Regelui, în pavilionul unde s'au făcut prezentările.

Aci P. S. S. Episcopul, a rostit o cuvântare de bună-venire. Persoanele sus menționate cât și doamnele au fost primite de Maiestatea Sa Regina pe yacht.

Atât M. S. Regina cât și AA. LL. RR. Principesele, au primit multe și frumoase buchete de flori.

M. S. Regele trecând pe dinaintea școalelor, elevii și elevele presărând calea cu flori, L'au salutat cu steagurile și cu urale. Deasemenea și corporațiile, societățile și veteranii.

La orele 6 M. S. Regele reînbarcându-se a exprimat viile Sale mulțumiri pentru primirea în deosebi de frumoasă ce i-au făcut gălătenii.

În dreptul arsenalului marinei, garda a dat onorul, iar populația Bădălanului și lucrătorii dela fabrici, au salutat pe Maiestatea Lor cu cea mai mare afecțiune și respect.

Dela Galați yachtul a pornit înapoi la deal, intrând în brațul Măcinului, mergând până în dreptul gurii canalului Filipoiul, unde s'a ancorat la orele 7 seara.

Aci s'a făcut o splendidă iluminatie venețiană de către administrația pescăriilor. Altețele Lor Regale au făcut o plimbare cu bărcile prin canal.

A doua zi, 29 Aprilie, la orele 9 dimineața, Maiestatea Lor și Altețele Lor Regale, s'au îmbarcat pe vasul Chilia al administrației pescăriei Statului și condus de d. Dr. Antipa, directorul acelei administrații, au făcut o excursiune pe Filipoiu, vizitând cherhanalele dela Scurtu și Șerbanu, care ca și tot canalul, erau minunat decorate cu verdeață, steaguri și utensile de pescărit. La acest din urmă punct vasul a acostat, Maiestatea Lor urmând a se îmbarcă în bărci spre a vizită mai departe canalul și o parte din locul cu acelaș nume.

La orele 2 după amiază, S'au înapoiat la bord, trecând în brațul Măcinului, unde se află yachtul la localitatea Carcaliu, trecând prin canale umbrite de păduri de sălcii. La ieșire la Dunăre, locuitorii satului pescăresc Carcaliu, în majoritate Lipoveni. Le-au făcut o călduroasă primire, escortându-I cu lotcile lor la unde de debarcare și până la yacht, locul au urat Maiestateților Lor bună călătorie.

La orele 3 p. m., bastimentul ridicând ancora s'a îndreptat spre Măcin; bastimentul oprindu-se la debarcader, M. S. Regele a fost întâmpinat de prefectul județului Tulcea, de autoritățile locale și comandantul batalionului de pontonieri; Maiestatea Sa trecând la țarm, a trecut în revistă compania de onoare dată de acest batalion și ofițerii aflați la flancul drept al ei; apoi trecând prin public, a convorbit timp îndelungat cu preoții, învățătorii, veteranii, comercianții și meseriașii; tot aci îndreptându-se către școli, a ascultat cântece executate de corul școalelor de fete și acel al școlii musulmane de băieți; d-nele și parte din public au trecut pe bordul yachtului unde au prezentat Maiestăței Sale Reginei, respectoasele lor omagii.

La orele 3 jum., yachtul a părăsit această localitate îndreptându-se la vale; în dreptul Galațului, M. S. Regele a fost salutat cu aceleași onoruri de către bastimentele marinei de războiu, iar publicul I-a făcut aceleași ovațiuni și L-a petrecut cu prelungite urale ca în ajun; bastimentul trecând în dreptul portului Isaccea, M. S. Regele a ordonat a se acostă la debarcader; populația vădit mișcată de această mărturie de dragostea M. S. Regelui, I-a făcut o entuziastă primire.

De aci, yachtul s'a îndreptat către Cetatul Sf. Gheorghe.

În dreptul orașului Tulcea, care ca și portul eră feeric iluminat, Maiestatea Lor au fost aclamate cu mare însuflețire, de public, așezat pe ambele maluri ale fluviului.

La orele 9 și 20 noaptea, yachtul ajungând la locul unde trebuia să rămâe peste noapte, a ancorat acolo.

Societatea „Steaua“

În ziua de 7 Maiu, s'a ținut la Administrația Domeniului Coroanei, comitetul societății culturale „Steaua“, sub președinția d-lui Ion Kalindernu.

În această ședință, la care au luat parte d-nii Haret, Procopie Dimitrescu, P. Gârboviceanu, C. Alimăneșteanu, C. Alexandrescu, Păr. C. Ionescu, Al. Lepădatu, s'a complectat, locul de vicepreședinte, alegându-se d-l Procopie Dimitrescu, și s'a luat mai multe măsuri privitoare la mersul societății. S'a ascultat asemenea comunicarea d-lui Sp. Haret, despre starea financiară a societății, cum și raportul secretarului, din care se vede că vânzarea publicațiilor societății merge progresând.

D-l M. Vlădescu, s'a scuzat că nu poate participa, fiind reținut.

LEGILE TĂREI

Despre primirea moștenirii

Să zicem că a murit Ion, și moștenirea se cuvine lui Vasile. Acesta, ca ori și ce fel de moștenitor, nu-i ținut de lege să primească numai de cât moștenirea, dacă nu-i vine la socoteală. Dacă Ion ar fi lăsat o avere de o mie de lei, și ar avea datoriile de plătit de două mii de lei, penruce și-ar mai bate Vasile capul să primească o moștenire, din care nu ar trage nici un folos, și ar avea numai supărări. Prin urmare, un moștenitor poate ori să primească, ori să refuze o moștenire care i s'ar cuveni.

Vasile însă n'ar putea ști, la moartea lui Ion, dacă datoriile sunt mai mari decât averea din moștenire, și dacă-i convine să primească ori nu moștenirea. Aceasta ar putea s'o știe numai făcând un inventar (o catagrafie) de averea mortului. Pentru facerea acestui inventar, legea îi dă timp de trei luni. Și după facerea inventarului, mai are încă patruzeci de zile, pentru a se gândi dacă primește ori nu moștenirea.

Legea îngăduie unui moștenitor să se hotărască și mai târziu ce face cu moștenirea; timp de treizeci de ani se poate gândi dacă o primește ori nu; dar termenele acestea de trei luni și de patruzeci de zile, au alt rost: până ce nu va trece acest timp, un moștenitor nu poate sta în judecată cu creditorii de ai moștenirii. Dacă un creditor de ai lui Ion l-ar chema în judecată pe Vasile, după două luni dela moartea lui Ion, ca să-i plătească o datorie de a mortului, judecata nu se va putea urma, până ce nu se va îndeplini termenul arătat mai sus. Și atunci, Vasile nu mai poate șovăi: ori primește moștenirea și plătește datoriile lui Ion, ori o refuză, și atunci se urmează alte regule.

Primirea unei moșteniri (în lege se zice: *acceptarea succesiunii*) se poate face în două feluri: ori o primești așa cum se găsește (în lege se zice: *curat și simplu*), ori *sub beneficiu de inventar*.

Dacă la moartea lui Ion, moștenitorul său Vasile știe ~~care~~ cum stau lucrurile, și-i convine să primească moștenirea, o primește fără nici, o formalitate, sau *curat și simplu*, după cum se zice pe limba judecătorească. Iar dacă se teme că se vor ivi într'un târziu niște creditori, cari să aibă pretenții în averea mortului, și s'ar putea întâmpla ca averea de moștenire să nu ajungă pentru plata datoriilor, și să fie nevoit să mai dea și din punga lui, atunci Vasile va declara că primește moștenirea *sub beneficiu de inventar*. Și iată care ar fi, în asemenea caz, folosul lui Vasile: să zicem că la facerea inventarului, se găsește că moștenirea lui Ion valorează două mii de lei. Vasile primește moștenirea, și după câțva timp se scoală niște creditori cari au a lua dela mortul Ion, cinci mii de lei. Dacă Vasile ar fi primit moștenirea *curat și simplu*, va plăti cei cinci mii de lei întregi, adică va pune trei mii de lei din pungă; dacă va fi primit-o *sub beneficiu de inventar*, va plăti creditorilor cei două mii de lei, cât este valoarea moștenirii, și creditorii vor rămâne păgubași de restul de trei mii, iar Vasile nu va plăti nimic din punga lui.

Dacă Vasile s'ar fi lăsat ademenit de gânduri rele, și ar fi ascuns ceva lucruri din moștenire, ori nu le-ar fi trecut în inventar, atunci nu se mai poate folosi de *beneficiu de inventar*.

Primirea sau acceptarea unei moșteniri poate fi *expresă* sau *tacită*.

Dacă Vasile face declarație la judecătorie că primește moștenirea, ori, în calitate de moștenitor, cere să se pue peceți; ori dacă în acte private chiar își pune numele de moștenitor, atunci se zice că a primit moștenirea în mod *expres*. Iar dacă, fără a scrie niciodată asemenea lucruri, Vasile săvârșește un fapt pe care n'ar putea să-l facă altcineva care nu ar fi moștenitor, atunci se zice că a primit moștenirea în mod *tacit*. De pildă: vinde lâna unor oi ale mortului, ori primește dela cineva o datorie pe care avea s'o încaseze mortul.

Cel ce primește o moștenire sub beneficiu de inventar, trebuie să facă o anume declarație la judecată, și-i dator să ceară să se facă inventar.

Dacă Vasile ar vrea să se lepede de moștenire, adică dacă nu o primește trebuie să facă o anumită declarație la judecată. Pentru facerea acestei declarații are timp chiar de treizeci de ani.

Când cineva renunță la o moștenire, adică se leacă de ea, partea cuvenită lui trece la ceilalți comoștenitori. Urmașii unui moștenitor care renunță, nu-l pot reprezenta niciodată, adică n'au nici un drept la acea moștenire.

Nimeni nu poate să renunțe la moștenirea unei persoane care este încă în viață.

Dacă moare o persoană care nu are nici un moștenitor, sau dacă acei cărora li s'ar fi convenit acea moștenire renunță la ea, moștenirea o ia Statul, și anumiți slujbași ai Statului, au de îndeplinit anumite formalități.

După lege, și după cum se și cuvine să fie comoștenitorii, adică acei cari capătă împreună o moștenire, trebuie să plătească toate datoriile și sarcinile moștenirii, fiecare în proporție cu partea ce i se cuvine, și creditorii mortului, ca să-i poată urmări, pentru datoriile ce au a lua dela mort, trebuie să-i încunoștiințeze mai întâi pe moștenitori de pretențiile ce au, adică trebuie să li facă o *notificare*, cu anumite forme, și numai după opt zile dela notificare, pot să înceapă urmărirea.

Dacă se întâmplă ca datoriile, adică *pasivul* moștenirii, să fie mai mari decât moștenirea, sau decât *activul* moștenirii, atunci moștenitorul *beneficiar*, adică acela care a primit moștenirea sub beneficiu de inventar, are dreptul să despărtească averea lui proprie de averea pe care a moștenit-o, pentru a nu i se urmări și ceace nu se cuvine, și atunci datoriile se vor plăti numai din averea de moștenire, cât ar ajunge. Această despărțire de averi, se face prin judecată, și se numește în lege: *Separatiunea patrimoniului defunctului de acela al eredelui*.

Moștenitorii au dreptul să ceară dela acei cari le stăpânesc pe nedrept, lucruri de ale moștenirii.

Să zicem că Vasile este moștenitorul lui Ion, și după un timp află că Neculai stăpânește o falce de pământ, care a fost a lui Ion. Vasile trebuie să-l cheme în judecată pe Neculai, ca să-i lase în stăpânirea lui falcea de pământ.

Dacă Neculai ar pretinde că ține acel pământ pentru că el este moștenitorul lui Ion, atunci Vasile, care l-a chemat în judecată pe Neculai zicând că-i moștenitorul lui Ion, trebuie să dovedească, înaintea judecăței, că Neculai n'are nici un drept la moștenire, că adică el, Vasile, este adevăratul moștenitor. Dacă Neculai ar pretinde că a dobândit pământul dela Ion, prin cumpărătoare, prin danie, prin schimb, sau oricum altfel, el trebuie să facă dovada aceasta.

Pricinile de moștenire sunt foarte gingașe; de aceea oricine ar avea o asemenea pricină, trebuie să se sfătuească totdeauna cu un avocat bun.

Artur Gorovei.

Unele pământuri după ploi prind scoarță, și semănăturile sufăr. Trebuie numai decât s'o sfărâmăm cu grapa, tăfălugul sau grebla. Tăfălugirea ca și grăparea, ajută mult pământului căci îl ține reavân; cel ușor se îndeasă și bulgării se sfărâmă, «Dacă nu se seamănă cucuruzul până la Arminden (1 Maiu), poți să bagi mestecăul mămăligei în foc».

(După Calendaru Leonte).

Cum putem ajunge la adânci bătrânețe

D-r A. *Lorand* din Franța arată într'o carte ce a scris, felul cum trebuie să trăească omul pentru a ajunge la adânci bătrânețe, și anume:

1. Să trăească pe cât se poate în aer curat, sănătos, mai ales la soare, cu condițiune însă de a nu fi prea mare căldură.

2. Să nu mănânce carne decât odată pe zi, și nu multă. Hrana sa să fie formată din lapte, ouă, legume verzi, unt, brânză, fructe.

3. Să-și îngrijească corpul, pielea, făcând zilnic baie.

4. Să «iasă afară» în fiecare zi, iar odată pe săptămână să-și curețe mâțele cu ajutorul unui purgativ ușor.

5. Să poarte haine poroase, mai ales vesminte de lână, cămăși cu gulerul larg și pantofi. Vara să se îmbrace cu haine și pălărie de culoare deschisă, iar iarna de culoare închisă.

6. Să se culce devreme și să se scoale de dimineată.

7. Să doarmă cu fereastra deschisă, într'o cameră întunecoasă și liniștită. Să nu doarmă mai puțin de 6 ceasuri și jumătate și mai mult de 7 ceasuri și jumătate (femeile pot dormi opt ceasuri și jumătate).

8. Odată pe săptămână să se odihnească dea-binele; să se silească ca de Sâmbătă până Luni, adică Duminica, să o petreacă la țară, sau la munte.

9. Să se ferească de supărări, griji și turburări sufletești.

10. Să se ferească de a sta în localuri, în case ne ventilate, cu aerul înbâcsit, nepremenit, sau prea încălzite, și

11. Să întrebuințeze cu cumpătare băuturile alcoolice, cafeaua, ceaiul și tutunul.

Acum nu ne rămâne decât să ne ținem de aceste sfaturi, pentru a putea să ajungem moșnegi.

Irimia Popescu

Medic-Veterinar

Icoana dela Biserica Sf. Impărați din Târgoviște

MAICA DOMNULUI

PRUNUL

În „Revista viticolă, horticola și agricolă“, Anul XV No. 6, publică d. I. *Haseganu*, un articol amănunțit despre soiurile de pruni ce se pot mai bine cultiva în țara noastră în vederea industrializării prunelor.

Reproducem aici principalele pasagii din acest articol.

În urma avântului ce a luat și la noi industrializarea fructelor, prunul a devenit pomul la ordinea zilei.

Știm cu toții că la noi cultura lui — deși datează din timpuri imemorabile — a fost totdeauna foarte puțin îngrijită.

Știm iarăși că scopul principal al culturai a fost fabricarea țuiceii, că puține prune au fost date în consumațiune în stare proaspătă și mai puține s'au industrializat, adică puține s'au uscat, pentru a fi consumate în timpul iernei.

Ministerul agriculturii, cu ajutorul personalului pepinierelor, a început îmbunătățirile prin regenerarea prunilor existenți, altoindu-i pe loc cu soiuri alese, dupe care vor urmă plantațiuni nouă, în diferite puncte ale regiunilor favorabile prunului — plantațiuni ce vor servi de model pentru cultivatorii din împrejurimi.

Numărul prunilor trebuie mărit mult, căci deși — după socotelile întocmite de Ministerul agriculturii — avem peste 42 milioane, totuși sunt puțini față de terenul disponibil și favorabil culturai prunului. Sunt atâtea goluri, atâtea coaste și dealuri cari nu produc decât mă răcini. Cu puțin curaj și tăgare de inimă vor putea și sătenii noștri să facă atât cât fac cei din alte țări, pe care îi dăm mereu de exemplu, când e vorba de cultura prunului.

Soiurile de prune bune pentru uscat la noi nu sunt decât două. Cea d'întâiu este pruna de *Tuleu*, puțin cultivată numai în județul Muscel; însă acuma se altoește mereu spre a se împrăști și în alte regiuni. Este o prună grasă, mare cărnosă și se desface de pe sămbure. Pielita e de culoare vânătă închisă ca la cele brumării. Pomul e viguros, frunzele sunt mai aspre la pipăit și mai pietoase decât ale prunului brumării.

Prunele tomatice sau brumării sunt mai răspândite ca cele de Tuleu, sunt mai mici ca acestea din urmă, însă dulci și se desfac ușor de pe sămbure. Când pomul e bine îngrijit, se fac destul de mari. La grădina Mogoșoia sunt doi pruni de aceștia, proveniți din doi lăstari cari au fost scoși dela rădăcina unui prun mai bătrân și plantați deadreptul pe locul definitiv.

Am cântărit un kilogram de prune — deși nu sunt încă coapte — și am găsit 38 la kilogram. E de notat că sunt așa de încărcăți de prune încât a trebuit să se proptească fiecare cracă și știut este că cu cât sunt roade mai multe pe pom, cu atât sunt mai mici.

Dintr'un alt prun (gogoneț) ieșit din sămânță și crescut pe acelaș loc (netransplantat) am găsit 60 prune la kilogram — după cum se vede, mult mai mici ca cele brumării, însă foarte dulci și gustoase.

Când e bine îngrijit, prunul brumăriu crește foarte viguros. Afară de prunele de Tuleu și brumării se mai cultivă la noi și câteva soiuri streine, renumite ca prune de uscat.

Intre acestea, pruna de Agen, se recomandă mai mult.

Pruna de Agen este cultivată mult în unele departamente ale Franței, însă centrul industrial este în arondismentul Villeneuve-d'Agen (Lot-et-Garonne). Renumele de care se bucură ca prună de uscat, a făcut pe Americani s'o introducă și ei în California.

Încă o prună de care se vorbește mult la noi, este pruna din Bosnia, care de altfel, nu e decât tot o prună de toamnă ca brumăriile noastre, însă mult mai bună pentru uscat.

I. Hășeganu.

UȘĂ DE LEMN

dela Biserica Sf. Impărați din Târgoviște

Cele trei ilustrații privitoare la biserica Sf. Impărați sunt luate de pe „Buletinul Comisiunii Monumentelor Istorice“ Vezi: Albina Anul XIV No. 25.

PAGINA COPIILOR

GHICITOARE

Unde e găina?

Moș Vasile a găsit un ou. Bucuros, vrea să caute și găina care l-a făcut. Unde este?

POȘTA REDACȚIEI

D-lui Burnichi, com. Bărsănești, jud. Bacău. — Doctoria ce puteți întrebuința: Se ia 2 kgr. piatră vânăta și se topește în 50 litri apă; se mai ia 3 kgr. cristali de sodă și se topesc tot în 50 litri apă. Totul se amestecă la un loc și cu acest amestec se stropesc vrejii de pepeni și castraveți cu o stropitoare sau cu un pulverizator. Din această doctorie, pentru un hectar (2 pogoane), cultivat cu pepeni sau castraveți, se poate întrebuința până la 20 litri. Prima stropire se poate face înainte de a înflori pepenii și a 2-a stropire după ce florile au legat.

Pepenii, cași viea se mănează din cauza multor ploi.

PAGINA GLUMEAȚĂ

DE ALE COPIILOR

Felita. — Ce naiba! tat'tău e cizmar și tu ai ghetele rupte...

Băiatul. — Par'că la voi e mai bine!... Tat'tău e dentist și fratele tău cel mic are numai un dinte.

Vindecarea pomilor roși de iepuri

Indată ce se topește zăpada să cercetăm cu deamănuntul toți pomii și îndeosebi altoii tineri, nu cumva au fost roși de iepuri peste iarnă. Dacă vedem că la vr'un pom e roasă coaja de jur împrejur atunci putem ști că pomul acela e pierdut, căci sucurile din pământ ajung la coroana pomilor prin coaje, iar aceasta nemai fiind întreagă sucurile nu mai pot străbate peste locul unde e pomul ros și urmarea e că acesta în scurtă vreme trebuie să se usuce. În cazul însă când coaja numai pe o parte a fost roasă rana aceasta se mai poate vindeca în următorul mod: Se ia lut, bălegar de vacă, și peri de vițel și se frământă la olată. După aceea tăiem cu un cuțit bine ascuțit marginile coajei roase în poziție piezișe, punem din masa de sus cât credem de lipsă peste partea rănită a coajei și legăm apoi srâns cu o fașie de pânză sau cu un petec de postav. Dacă facem lucru acesta bine, grijind ca lutul să fie reavăn, atunci coaja va crește la loc și pomul e mântuit.

(Desteptarea).

LICITAȚIUNI

În ziua de 7 Iunie 1911 ora 10^{1/2} a. m., se va ține la Eforie Bulevardul Elisabeta, licitație publică cu oferte închise pentru arendarea pe termen de 5 ani, cu începere dela 21 Decembrie 1911 a moarei de pe apa Doftana și a hanului de pe proprietatea Slobozia-Vrăjitoarea din județul Prahova împreună cu dependințele, ecarele și edecurile sale.

Garanția provizorie pentru admiterea la licitație este de lei 750.

În ziua de 10 Iunie 1911, ora 10^{1/2} a. m. se va ține la Eforie, b-dul Elisabeta, licitație publică cu oferte închise, pentru vânzarea de veci a loturilor mai jos notate și anume:

Strada Brătianu

1. Lotul No. 2 în supr. de 1270 m. p. a lei	2,—	m. p. gar. prov. lei	600
2. " " 9 " " " 1225 " " " "	3,—	" " " "	900
3. " " 12 " " " 1010 " " " "	2,—	" " " "	500
4. " " 27 " " " 965 " " " "	3,—	" " " "	800

Bulevardul Ghika

5. Lotul No. 26 în supr. de 872 m. p. a lei	10,—	m. p. gar. prov. lei	3.000
---	------	----------------------	-------

Strada Cășeriei

6. Lotul No. 2 în supr. de 2065 m. p. a lei	1,00	m. p. gar. prov. lei	500
7. " " 3 " " " 1720 " " " "	1,50	" " " "	650
8. " " 4 " " " 1880 " " " "	1,50	" " " "	700
9. " " 5 " " " 1285 " " " "	1,00	" " " "	300
10. " " 6 " " " 1485 " " " "	1,00	" " " "	350
11. " " 7 " " " 2375 " " " "	1,50	" " " "	900
12. " " 8 " " " 1860 " " " "	1,50	" " " "	700
13. " " 9 " " " 1825 " " " "	1,50	" " " "	700
14. " " 10 " " " 1317 " " " "	1,50	" " " "	500
15. " " 11 " " " 1950 " " " "	1,50	" " " "	750
16. " " 12 " " " 1050 " " " "	2,00	" " " "	500
17. " " 13 " " " 990 " " " "	1,50	" " " "	350
18. " " 15 " " " 1003 " " " "	1,50	" " " "	350
19. " " 16 " " " 1063 " " " "	1,50	" " " "	400
20. " " 17 " " " 1511 " " " "	1,00	" " " "	400
21. " " 18 " " " 1361 " " " "	1,50	" " " "	500
22. " " 19 " " " 1105 " " " "	1,50	" " " "	400
23. " " 20 " " " 1275 " " " "	1,50	" " " "	450
24. " " 21 " " " 1213 " " " "	1,50	" " " "	450
25. " " 22 " " " 1100 " " " "	1,50	" " " "	400

Șoseaua variantă Ploești-Predeal

26. Lotul No. — în supr. de 1127 m. p. a lei	2,00	luat din stăpânirea d-lui Schiffers	garanția provizorie lei 450.
--	------	-------------------------------------	------------------------------

Piață nouă

27. Lotul în suprafață de 98 m. p. alături de proprietatea d-lui Cucu, legând proprietatea d-lui I. Mazăre cu piața nouă, evaluarea de lei 6 m. p. garanție provizorie lei 150, cu condițiune de a se lăsa drum public pe o parte din acest teren.			
--	--	--	--

28. Lotul în suprafață de 270 m. p., situat la colțul făcut de intersecția stradelor Vârful cu Dor și Furnica, evaluarea lei 3 m. p. garanție provizorie lei 200

Strada Principele Nicolae

29. Lotul No. 1 în supr. de 1459 m. p. a lei 1,— m. p. gar. prov. lei 400
 30. " " 2 " " " 1015 " " " 1,— " " " " 200
 31. Lotul din Piața Veche (în fața proprietății Vasile B. Alexe), în suprafață de 24 m. p. estimat cu lei 10 m. p. garanție provizorie lei 100

Stradela Davila

32. Lotul No. 2 în supr. de 315 m. p. a lei 1,— m. p. gar. prov. lei 100
 33. " " 3 " " " 178 " " " 1,— " " " " 50
 34. " " 4 " " " 6— " " " 1,— " " " " 20
 35. " " 5 " " " 19 " " " 1,— " " " " 5

(rămas lângă proprietatea Gătej).

Valea Isvorului

36. Terenul de pe malul stâng al văii Isvorului, între Zona C. F. R. și Zona șoselei făcând parte din loturile No. 27 și 28 în suprafață de 560 m. p. a lei 1 m. p. garanție provizorie lei 140.

Condițiunile speciale precum și orice alte informațiuni se dau la Eforie, Serviciul Domenial, în toate zilele de lucru între orele 10¹/₂—12¹/₂ a. m. Licitățiunea se va ține în conformitate cu art. 72—83 din legea Contabilității publice.

Supra-oferte și oferte condiționale nu se primesc.

A P E L

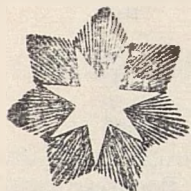
În comuna Budești din județul Argeș, s'a înființat în Noembrie 1910, o Societate Culturală în scop de a înființa o bibliotecă populară, a ține conferințe, șezători, a organiza mici serbări, a organiza călătorii instructive prin țară, a împărți cărți, rechizite școlare și mici tablouri istorice sătenilor sau copiilor lor; iar cotizația s'a fixat la un leu pe an, spre a fi la îndemâna tuturor. Până în prezent s'au înscris 35 membrii și s'au primit numeroase donații atât în cărți cât și în sume de bani, așa că Biblioteca Sătească are până acum ca la 750 volume, cuprinzând nuvele, romane, teatru, poezii, medicină populară, agricultură, etc. și Societatea s'a putut abona la ziarele *Universul*, *Călătorii*, revistele *Albina*, *Păstorul Ortodox*, *Notarilor*, etc., și a putut fi deschisă publicului chiar dela 1 Ianuarie 1911; s'au organizat trei serbări populare foarte reușite și la cari s'au distribuit numeroase cărți și rechizite școlare copiilor de săteni.

Biblioteca a dat însă rezultate surprinzătoare, astfel în prima lună dela deschidere, adică în Ianuarie au fost 149 cititori; în Februarie 298 cititori, în Martie 137 și în Aprilie 125; numărul cititorilor scade din cauză că a început munca câmpului; totuși în 3 luni biblioteca a fost frecventată de 709 cititori; ceiace dovedește că săteanul are drag de citit, dar numai lipsa de biblioteci la sate și lipsa de îndemn îi fac în aparență nepăsători, precum și lipsa de mijloace de a-și cumpăra singuri cărți.

Aceste rezultate ne-au îndemnat a face un călduros apel către toate persoanele cu dare de mână sau cu drag de săteanul nostru și care dorește înălțarea intelectuală a țaranului, ca să ne vie în ajutor cu cărți, reviste, atlase, hărți murale, gravuri sau tablouri istorice sau religioase și chiar cu sume cât de mici; toate se vor primi cu plăcere și cu recunoștință; iar numele donatorilor se vor trece într'un registru anume înființat care se va păstra în arhiva Bibliotecii și se vor publica.

Donațiunile se vor trimite pe adresa: *D-qui Președinte al Societății Culturale din comuna Budești, județul Argeș.*

Președintele Societății Culturale, IONEL LAHOVARY.

„STEUA“

Societatea „Steua“ lucrează pentru întinderea învățării în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

În acest scop publică și o bibliotecă populară, din care au apărut până acum următoarele cărțicele a câte 20 bani:

No. 1. *Din Țara Basarabilor*, de G. Coșbuc — un rezumat al Istoriei noastre naționale, dela colonizarea Dacilor până la Războiul pentru neartărare din 1877—78.

No. 2. *Foloasele învățurii*, de P. Dulfu — o descriere a stării de azi a sătenilor noștri în asemănare cu a celor din țările apusene și mijloacele de îndreptare.

No. 3. *Minunea vieții și cheia lumii*, de Th. D. Speranția — o povestire morală și instructivă.

No. 4. *Grădina de legume*, de Ioan Hășeganu — tratat de grădinărie.

No. 5. *Medicul poporului*, partea I, de Dr. I. Felix — povețe practice de igienă.

No. 6. *Avem cu ce să ne mândrim*, de T. Duțescu-Duțu — spicuri din Istoria și Literatura națională, cu îndemnuri pentru săteni la învățură.

No. 7. *Medicul poporului*, partea II, de Dr. I. Felix — povețe pentru păstrarea sănătății.

No. 8. *Biserica Ortodoxă Română*, de I. Michălescu și Victor Puia — explicațiuni asupra slujbei bisericesti și a picturilor morale din Biserică.

No. 9. *Ștefan-cel-Mare*, de Alex. Lepădatu — povestire populară a faptelor și războaelor purtate de Marele Domn al Moldovei.

No. 10. *Ce se poate încăța dela un drum lung*, de Dr. I. Simionescu — povestiri însoțite de exemple din viața sătenilor din țări străine, spre a folosi ca pildă țăranilor noștri.

No. 11. *Comoara Dorobanțului*, de Mihail Sadoveanu — pildă despre un om rău năvălit și stricat din cauza beției, care, în urma unor întâmplări, s'a îndreptat pe calea cea bună, devenind un gospodar de frunte în satul său.

No. 12. *La Răscruci*, de I. Slavici — povestire morală cu pildă cum trebuie să se poarte omul în societate și cum să iubească pe Dumnezeu.

No. 13. *Domnul Tudor din Vladimiri*, de N. Iorga — schiță biografică amănunțită despre Tudor Vladimirescu.

No. 14. *Pământul și Țara noastră*, de Aldem — o schiță geografică și economică a României.

No. 15. *Românii de peste Carpați*, de I. Russu Ștănu — studiu statistic.

No. 16. *Românii și Dacii*, de Dr. I. Lupaș — povestire populară, despre luptele dintre Romani și Daci și despre obârșia și alcătuirea poporului românesc.

No. 17. *Satul Grivița*, de N. Rădulescu-Niger — povețe despre agricultura și gospodăria sătenilor.

No. 18. *Cum ne putem feri de boalele molipsitoare*, de Doctorul Urechă — lămuriri și sfaturi folositoare și trebuitoare tuturor pentru buna îngrijire și păstrarea sănătății.

No. 19. *Superstițiunile păgubitoare ale poporului nostru*, de George Coșbuc.

No. 20. *Antim Ivireanul*, de N. Dobrescu — schiță despre viața acestui vlădică, care a fost unul din cei mai însemnați, de cari am avut parte în trecut.

No. 21. *Cântece voinicești și ostășești*, alese din colecțiile culese de d-nii învățători Rădulescu-Codin, St. Tuțescu și S. T. Kirileanu.

No. 22. *Amintiri și schițe*, de Em. Gârleanu.

Societatea a scos și următoarele 5 tablouri în culori, executate artistic pe hârtie cromo:

	Bani
Portretul M. S. Regelui României	0.50
„ „ „ Reginei României	0.50
„ „ „ A. S. R. Principelui Ferdinand	0.50
„ „ „ Principesei Maria	0.50
„ lui Ștefan cel Mare, Domnul Moldovei	0.50

Administrația publicațiilor este la librăria C. Sfetea, București, piața Sf. Gheorghe, iar pentru cererile de *inscriere ca membri*, a se adresa d-lui Sp. Haret, București, str. Verde.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel dintâiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

În schimb fiecare membru primește câte un exemplar din cărțile sau tablourile publicate de societate anual.

Comitetul: *Președinte*, Ion Kalinderu, *Membru al Academiei Române*.— Alex. Lepădatu. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *fost Ministru și profesor universitar*.— *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar, fost inspector școlar*.— *Membri*: Petre Gârboviceanu, *fost Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și Director al Șc. Normale a Societății pentru însoțitura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Viădescu, *fost Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *fost administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Pompillu Eliade, *profesor universitar*.— *Censori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom. Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor, fost inspector școlar*.

MUZEE ȘI EXPOZIȚII ÎN BUCUREȘTI

Muzeul Simu — Deschis publicului Duminicile și Joile dela 11 ore a. m. până la 3 p. m.

Ateneul român (vizitarea localurilor și colecțiilor sale). — Deschis în fiecare zi, 9—12 dim. 2—4 d. a. Taxa de intrare 50 bani.

Muzeul etnografic și de artă națională (Monetăria Statului, șoseaua Kiseleff). — Deschis Joia și în zilele de sărbătoare dela orele 10 dim. până la 5 d. a.

Muzeul de anticități (Universitate). — Deschis Marți, Joi, Sâmbătă și Duminică dela 10—1.

Muzeul zoologic (șoseaua Kiseleff). — Deschis Duminica și sărbătorile dela 10 dim.—4 d. a., și Joia dela 1 a. m.—3 d. a.

Muzeul de icoane (Casa Bisericeii). — Deschis Joia, dela 3—5.

„Arta” (Strada Lascar Catargiu, 17). — Expoziție permanentă de pictură, sculptură și atelier artistic de fotografiat.

Biblioteca Academiei Române. — Pentru cărți tipărite, este deschisă dela 8 dimineața până la 6 seara; pentru manuscrise și documente, dela 8—12 și dela 1—6.

MINISTERUL FINANTELOR

DIRECȚIUNEA CONTABILITĂȚII GENERALE A STATULUI ȘI A DATORIEI PUBLICE

Tablou de numerele titlurilor de rentă 4% amortibilă
din 1894, împrumutul de 120.000.000 lei, eşite la sorşi la tragerea dela
19 Martie/1 Aprilie 1911

Valoare nominală 960.000 lei A 33-a tragere.

48 titluri a 5.000 lei

86506	86869	87661	88498	88867	89038	89308	89867	90287	91065	91617	92106
86620	87561	88147	89584	89934	89052	89542	89882	90379	91160	91686	92170
86699	87818	88190	88638	88970	89095	89585	90018	90777	91381	91709	92206
86776	87659	88455	88697	88981	89109	89806	90026	90852	91527	91874	92383

115 titluri a 2.500 lei

72012	73402	74499	75740	77214	78497	79130	81169	82242	84145	84965	85722
72157	73504	74527	75991	77297	78537	79382	81218	82472	84195	85089	85919
72435	73515	74534	76061	77504	78539	80093	81344	82492	84248	85166	85932
72451	73535	74870	76323	77602	78579	80177	81396	82599	84359	85177	86008
72536	73549	75111	76326	77690	78743	80219	81535	82912	84360	85271	86094
72969	73570	75266	76381	77829	78853	80241	81665	83337	84474	85277	
73004	73707	75115	76389	77835	78860	80253	81760	83566	84604	85306	
73085	73813	75547	76443	78181	78877	80539	81899	83717	84720	85322	
73167	74177	75625	76460	78408	79102	80943	82078	83840	84721	85434	
73233	74295	75649	76572	78492	79103	81141	82126	84026	84884	85721	

289 titluri a 1.000 lei

36073	39271	42555	46937	49462	52799	55862	58969	62010	63923	67543	70352
36155	39356	42557	46998	49480	52839	55918	59162	62106	63958	67589	70672
36389	39512	42560	47206	49489	52846	56088	59166	62479	64086	67738	70687
36524	40262	42630	47249	49518	52931	56153	59424	62521	64124	68034	70715
36568	40298	42854	47451	49699	53284	56248	59843	62614	64165	68049	70717
36593	40540	42891	47577	49787	53375	56286	59954	62682	64332	68054	70748
36638	40706	43079	47705	50512	53403	56501	60043	62754	64443	68178	71010
37208	41006	43280	47719	50597	53425	56516	60237	62791	64633	68439	71294
37221	41008	43894	47937	50795	53432	56675	60258	62839	64751	68473	71435
37245	41039	43965	47997	50899	53693	56700	60260	62858	64881	68482	71608
37264	41356	44028	47999	50919	53823	56836	60331	62862	64886	68672	71615
37353	41425	44293	48151	50986	53923	57034	61055	62883	64913	68775	71890
37425	41472	44535	48152	51123	54286	57051	61068	62933	64937	68848	71916
37496	41492	44835	48214	51211	54381	57134	61079	63011	64950	68942	71995
37707	41566	44971	48222	51222	54660	57427	61224	63097	65109	69048	
37726	41676	45189	48418	51447	54874	57497	61297	63175	65261	69194	
38047	42053	45554	48622	51605	54905	57563	61382	63220	65284	69466	
38149	42067	45815	48801	52034	55188	57567	61407	63272	65471	69477	
38202	42254	46006	48815	52430	55222	57612	61476	63297	65755	69537	
38294	42266	46021	48847	52433	55231	57645	61679	63431	65788	69605	
38342	42317	46060	48861	52452	55404	57942	61714	63552	65987	69721	
38444	42441	46365	48901	52553	55506	57966	61748	63593	66059	69952	
38518	42442	46482	48976	52557	55600	58033	61776	63600	66227	69997	
39116	42483	46803	49034	52639	55691	58533	61833	63603	66277	70231	
39153	42540	46935	49411	52730	55726	58722	61993	63725	66426	70253	

FILIP LINDENBERG

București. — Str. Lipscani, 4. — București.

(Dela 1 August: Str. Smârdan, 15)

SINGURUL MAGAZIN SPECIAL
CU

JUCARI DE COPII

Obiecte frumoase și durabile cu prețurile
cele mai ieftine.

Mare depozit de articole de:

**PĂCĂLEALĂ, FARSE și SURPRISE, APARATE
SURPRIZĂTOARE DE SCAMATORII**

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin
vărsat. Sediul Londra. Sucursala Bu-
curești.

Comitetul central: la Londra
Lachlan M Chintosh Rate . . . . .
G. I Goshen . . . . .
Viconte de Duncannon . . . . .
E. W. H. Barry . . . . .
Robert Hamilton Lang . . . . .
Demetre de Frank . . . . . Viena
P. Naville . . . . . Paris
Ad. Vernes . . . . .

Directori: { C. A. Stolz
E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kallinderu, Demetre Ioan
Chilka și Arthur Green.

Sediul social:

Londra 6 Creta Winchesterstreef.

Sucursala: București, Piața Sf. Gheorghe.

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, București

Capital în acțiuni întreg vărsat în
aur . . . . . Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă
compuse din prime
și daune 3.955.688.76

Idem format din capi-
tal și alte rezerve „ 1.075.842.60

Total în aur „ 7.052.531.36

Daune plătite 33.000.000

Vice-președinte, A. Băicoianu.

Dir. general, E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ“ asigură contra in-
cediului, a „grindinei“, contra ris-
cului pierderii valorilor. Asigurările
pentru viață sunt primite în toate
combinațiunile obișnuite ca: „cas de
moarte, supraviețuire, zestre și rentă“.
Sediul social în palatul Soc. din str.
Doamnei No. 12, București. Repres.
generală în Buc. str. Smârdan No. 4.
Agenții în toate orașele din țară.

PURGEN

CU RENUME UNIVERSAL. Recomandat de medici în toată lumea pentru
adulti și copii cât de mici. De o eficacitate absolut sigură, singurul con-
tra *constipațiunii, congestiunii și migrenei*, plăcut la gust, nu produce
colici și n-are efecte rele asupra organismului.

— Cel mai economic, cutia cu 25 purgative lei 1.50 —

Rugăm a se refuza
pastilele cari nu
vor avea această

**PURGEN
BAYER**

inscripție, căci sunt
falsă, vătămătoare și
produc colici

ACTIVITATEA SOCIALĂ

PREOȚILOR ȘI ÎNVĂȚĂTORILOR

Învățământul agricol în școlile primare ¹⁾

Între chestiunile puse la ordinea zilei, pentru a se discută în al IV-lea congres agricol, este și aceea a învățământului agricol în școala primară.

În țara noastră chestiunea capătă însemnătate mare. Absolvenții școalelor de agricultură se trudesesc a-și arăta vederile în chestia organizării acestui învățământ. Reuși-vor a le pune în practică? Iată o problemă pe care o va rezolva timpul, mijloacele de care dispunem și starea instrucției noastre agricole. Zic starea instrucției noastre agricole, fiindcă, acolo unde această instrucție lipsește, nici timpul, nici mijloacele nu vor putea influența pentru a se rezolvi problema.

Dacă vom observa țări comerciale și industriale (Belgia, Anglia, Germania ș. a.), eforturile conducătorilor lor, s'au îndreptat să-și organizeze învățământul în direcția ocupației locuitorilor. Dar efortarea aceasta s'a făcut când educația, instrucția comercială și industrială, au pătruns adânc în straturile populației.

Știm că agricultura este știință, meșteșug și industrie; dar trebuie să fie rațională.

¹⁾ Comunicare făcută celui de al 4-lea Congres agricol de d-l M. E. Mihă escu, învățător la Gologanul (R-Sărat).

Zicem adesea, că nevoia e cel mai mare dascăl. Ei bine, dascălul acesta a concurat, a forțat, ca să zic așa, progresul instrucției agricole și deci al comerțului, al industriei și artelor.

Țara noastră e socotită printre țările agricole. Nu știi cine ar putea spune, că în această țară, acel dascăl al nevoei, nu și-a făcut datoria. Dacă și-a făcut-o, atunci rămâne pentru cei ce au simțit să îndrepteze învățământul mai mult spre agricultură. Stabilind raportul ce există între numărul populației pe ocupațiuni, să clădim acest învățământ pe temelii puternice, firește în măsura elementelor de care dispunem.

Să nu fim prea ambițioși și să fimem prea mult că numai ce e al nostru e bun. Dacă am face așa, ar trebui să ne mărșăluim a ară pământul cu plugurile vechi, să batem porumbul cu ciomegile, să treierăm grâul cu caii, să mergem dela un sat la altul fără șosele, să facem transporturile cu carele, să mergem dela un oraș la altul cu diligența, ș. a. Ambițiunea, șovinismul, să le întrebuițăm numai unde experiența ne-a dovedit că trebuie. Altfel, sublinul spre care tindem, ar deveni ridicol. În materie de organizație a învățământului, vom împrumuta, vom împământeni, vom aclimatiza aceea ce «dascălul nevoia», ne-a convins că trebuie împământenit.

Ca și chimistul care combină elementele spre a forma un corp nou, ca și pictorul care combină culorile spre a da tabloului său imaginea realității, a naturalului, așa și noi să combinăm programul de organizație, scos din nevoile de toate zilele, spre a-i da înfățișarea realității. Ajunși aci, treaba încă nu e sfârșită. Programul, vederile noastre de organizare, se lovesc de o stâncă greu de sfărâmat. Programul nostru se lovește de ceea ce se numește «opinie publică».

Pot spune atât că pionierii învățământului agricol, au căutat încă dela începutul organizației învățământului public, să vâre în programul școlilor primare rurale, noțiuni de agricultură cu anexele ei. Rezultatul a fost alocurea îmbucurător; pe de altă parte, țelul n'a fost atins. Ne aducem doară aminte, când durata învățământului în școlile primare rurale eră de 6 ani.

În anul al V-lea și al VI-lea, elevii căpătau oarecari noțiuni de agricultură. Nu se făceau însă aplicațiuni pe teren, fiecă școala nu posedă terenul trebuincios, fiecă, de și îl aveă, învățătorul nu dispuneă de capital, instrumente, etc. Terenul eră de parte de școală, din care pricină eră dat cu arendă, ori îl da în dijmă, cultivându-l rutinar prin inși fără pregătire agricolă. Controlul eră nul. Învățătorul căută, cum se întâmplă și astăzi, să-și facă datoria de învățător în școală, între cei patru pereți, într'o oclă strimță și întunecoasă de multe ori și adesea lipsită de combustibilul ne-

cesar. Invăţase învăţătorul la şcoala normală că rotaţia şi arăturile adânci sunt condiţiuni esenţiale pentru viguroasa creştere a plantei; dar de teama inspecţiunilor că elevii nu-i vor şti toate regulele gramaticale, sau marginele Patagoniei, nu îndrăzneă să iasă afară la câmp, în aerul dătător de viaţă, să aplice cunoştinţele cu puţinii săi elevi — dacă se întâmplă să aibă vreunul. Dar să admitem cazul că revizorul şcolar din acele timpuri, însufleţit de frumoase porniri pentru agricultura raţională, graţie ordinelor dela centru, căutând să controleze activitatea agricolă a învăţătorului, s'ar fi întâlnit cu cuvintele acestuia din urmă: «N'am elevi în clasa V-a sau a VI-a». Sau: «N'am ce-mi trebuie pentru cultura pământului aşă cum spune cartea». Nu mai vorbesc de obligativitatea învăţământului, care eră nulă; din care cauză eră o raritate să apuci câte 1—2 elevi în clasa V-a sau a VI-a la 4—5 ani odată. Mergeau şcolarii până în cl. III-a şi eră mult dacă ajungeau până într'a IV-a şi de aci acasă, unde, sub influenţa părinţilor, uitau tot ce au căpătat în şcoală din cărţile de agricultură terfelite sau rupte, pentru a-şi ră-suci ţigara tatăl sau rudele. Rămâne acum întrebarea: Invăţătorul de ce nu-şi cultivă pământul în orele libere, cu ceea ce-i rămâneă din salariul lui lunar? Şi aci, ar trebui să lungesc prea mult subiectul, ca să constat, că învăţătorul din acele timpuri, nu aveă nici leafa unui gardist de oraş. Erau învăţătorii plătiţi cu câte 25 şi 30 lei lunar. La ce te-ai fi aşteptat dela aceştia, mai ales că nu aveau nici pregătire agricolă; când revizorul nu vreă să ştie de agricultură, când economia rurală, chiar pe micile proprietăţi, ne spune clar că trebuie să avem capital de câteva ori arenda locului ce-l cultivăm? Unde mai punem curentul ce s'a format în urmă, însuşit de opiniunea publică, că de ce unii învăţători să aibă pământ dat după lege şi alţii nu? Căci trebuie să se ştie, legea de împroprietărire pe domeniile Statului, a rămas neputincioasă acolo unde Statul n'aveă pământ.

Iată, pe deoparte, neputinţa învăţătorilor de a cultivă acele terenuri, pe de alta, curentul pentru egalizarea salariului învăţătorilor, în vedere că aveau aceiaşi pregătire pedagogică, pământurile şcolilor au fost luate, astăzi sub stăpânirea Administraţiei casei şcolilor.

Legea instrucţiunei publice, sub ministrul Tache Ionescu, capătă o transformare. Prin această lege, şcolile normale şi primare rurale, sunt chemate, graţie nouilor metode de învăţământ, să deă învăţământului agricol altă înfăţişare. Pe lângă şcolile rurale să se afecteze câte o porţiune de teren pe care să se aplice practica agricolă, în legătură cu cunoştinţele teoretice. Din acest teren să se facă o grădină şcolară. Mai târziu, această tendinţă se accentuiază, în acest sens, prin legea Haret. În această din urmă lege, opiniunea agricultorilor cu ştiinţă, pare atinsă. Câmpuri de experienţă,

grădini de legumi, asolamente, etc., se adaugă la îndatoririle învățătorilor. Controlul se naște și în această direcție. Se înțelege, născându-se controlul teama de pedepse pe o parte, iar, pe de alta, bunavoință plină de entuziasm a învățătorilor pentru progresul agriculturii, face ca legea să-și atingă scopul, fără însă, putem zice, că a dat mult roadă. Infirma minoritate a luptătorilor pentru agricultură. ambițiunea ce o avem că «*lucrul meu e mai bun decât al tău*» a îngreuiat mersul aplicării legii. Pe de altă parte, activitatea extrașcolară a învățătorilor, îngreindu-se din ce în ce, a dat naștere la o mulțime de critici, pline de acuzațiuni, în majoritatea cazurilor nefondate.

Învățătorul conștiincios nu-și va mărgini activitatea numai între pereții școlii și va eși afară, unde găsim terenul, va căuta să-și îndrumeze elevii, viitorii cetățeni, spre o cultură mai bună.

Școala primară dela sate, poate fi organizată astfel: Un învățător de științele agricole și naturale și unul sau mai mulți pentru celelalte obiecte. Învățătorul de științele agricole, va avea orele lui anumite, dimineața sau seara, sub controlul revizorului agricol. La școala cu un singur învățător, științele naturale vor fi predate de către învățătorul agricol ambulant sau revizorul agricol în anumite ore pe săptămână. Cercul acestuia să nu fie mai mare decât mult 6—7 comune, iar dacă depărtările sunt mari între comune, cercul să fie și mai restrâns. Măcar o jumătate hectar teren, trebuie să fie negreșit lângă școală. Ne-am isbi și aci de alt obstacol. De unde s'ar recruta atâta personal agricol, pentru atâtea mii de școli primare, în cazul când nu toți învățătorii ar fi pregătiți a predă știința și practica agricolă. I-am găsi în școlile de agricultură?

Normaliștii, eșiți din școlile normale, cred că ar putea conduce cu succes progresul învățământului agricol.

În ce privește absolvenții rămași la casa părintească, trebuiesc urmăriți de aproape de către învățătorul agricol. Cel puțin 2 sau 3 din sat, trebuie să nu fie lăsați să se depărteze de cunoștințele agricole căpătate. Părinții lor, mai ales, trebuie sfătuiți, încurajați prin mici premii anuale. Trebuie create acele mici economii agricole, cu mare înrăurire asupra celorlalți săteni. O singură economie agricolă mică într'un sat ar fi de ajuns.

O economie agricolă model, care să substituie școala elementară de agricultură, acolo unde lipsește, mi se pare, ar fi una din pârghile puternice pe care s'ar rezemă progresul învățământului agricol. Aci învățătorul agricol, sau revizorul să-și centralizeze cu energie toată activitatea. Micul cultivator, încurajat anual, cu premii în semințe, pomi sau vite, va fi

îndatorat a-și da seama cum a întrebuițat această ofrandă, dacă manipularea ei a fost conformă instrucțiunilor date de revizor. Trebuie infiltrată acea emulațiune, care dă rezultate îmbucurătoare acolo unde se aplică cu tact și fără mari pretențiuni.

Revizorilor agricoli ar trebui să li se determine limita peste care să nu poată depăși; să aibă ceeace învățătorii numesc programă analitică. A pretinde unui cultivator să cultive legumi în grădina sa, și astfel să-l substragă dela alte ocupațiuni agricole mai rentabile, ar fi să facem o imprudență și poate cu timpul săteanul să piardă încrederea în mentorul său.

Ne amintim de timpul când școalele primare nu aveau o programă de învățământ, adică o programă analitică. Se scria pe o foaie, lipită pe pereții școlii, numărul obiectelor de predat: istoria, geografia, științele-naturale, agricultura, creșterea vitelor, etc. Ce se întâmplă? Când eră vorba să se întocmească o carte pentru școală, preotul cerea dogme; doctorul, medicină; inginerul, măsurătoare; veterinarul, cum să se îngrijească vitele; naturalistul și agricultorul cu carte prea multă, știință, ba poate și chimistul a avut pretențiuni să cunoască elevii din școala primară Chimia cu formulele ei. Toți specialiștii voiau să aibă cât mai multă parte în cartea alcătuită. Rezultatul îl știm: O memorizare mecanică, cu înțeles mort, iar elevul desgustat de așa învățătură, preferă să facă orice, numai carte să nu învețe. E de prisos să mai spun în ce situațiune penibilă se află învățătorul cu ocazia inspecțiilor; căci revizorul sau inspectorul n'avea o limită determinată până la ce punct să se întindă. Voesc a spune, că în calitate de oameni speciali, să nu pretindem elevului din școlile primare sau copilului, să-l învățăm tot ce știm din agricultură. Aplicațiuni practice pentru culturile ce ar rentă mai mult în localitate, ar fi un pas colosal pentru agricultura rațională. Se înțelege că un regulament și o programă amănunțită, alcătuită din timp, va determina până unde să se întindă ciclul de cunoștințe ale elevului și ceeace trebuie să facă.

Prin regulamentul aplicărei legei învățământului primar se prevăd normele după care să se predea agricultura. În grădina școlii să se arăte școlarilor cultura legumilor și a pomilor, iar în cultura mare până la o întindere de 3 $\frac{1}{2}$ ha să se arate influența arăturilor de toamnă, îngrășămintelor, asolamentelor, etc. Este vorba aci și de câmpuri de experiență. Terenul arendat de către administrația Casei școlii, este destinat a fi transformat într'o cultură model. Până la ce punct s'a atins scopul, n'am avut prilejul să-l cunosc în amănunțime. Dar îmi închipuesc și cunosc chiar unele cazuri, că acolo unde învățătorul a fost ajutat, cu capital sub formă de împrumut, cu semințe, etc. *tot s'a făcut ceva*. Mai rău este

acolo, unde terenul școlilor, destinat pentru grădină, lipsește, sau este neindestulător. Cu toate dispozițiunile legii în ființă, sunt multe școli fără pământuri. Diferite circulări din partea ministerului de instrucție, atrag atenția învățătorilor mai ales acelor din orașe, că acolo unde lipsește terenul trebuitor, învățătorul să facă culturi în ghiveci la geamuri.

Ce se petrece la noi? Câmpurile de experiență se zice că n'au dat rezultate. Este și natural. Suntem încă la începutul punerii legii în aplicare și ne lovim de o mulțime de obstacole: a) *Invățătorul, în majoritatea cazurilor, n'a văzut câmpuri de experiență și nici n'a luat partea la lucrările lor la școala normală, ci numai din carte, așa, că e posibil, să fi făcut culturi în contradicție cu preceptele agriculturii științifice;* b) *Invățătorul chiar dacă cunoaște scopul acestui câmp și știe cum să-l înjghebeze este împiedecat de împrejurări independente de voința lui, pentru a-l duce la bun sfârșit: 1. Pentru că câmpul de experiență situat în mijlocul satului sau în curtea școalei, care e în sat, este călcat de vite, sau mai adeseori, semănăturile sunt distruse de unele păsări domestice, de galinacee mai cu seamă, pe care le cunoaștem cu câtă îndemănare sar gardurile, oricât de bine ar fi împrejmuit terenul; iar toamna, în loc să se culeagă boabele, spre a se face raportul constatărilor, se găsesc numai paele or rădăcinile cerealelor. 2. Dacă câmpul de experiență, bine înjghebat, este situat la marginea satului, or mai departe de sat, observațiunile ce trebuiesc făcute cât de des, rămân nule: pentru că învățătorul ar fi sustras dela alte îndatoriri reclamate de legea și regulamentul școlar prin facerea acestor observațiuni, pierzând mult cu vizitele acestor câmpuri departate. Dar să admitem că acest câmp s'ar face în miniatură, adică în ghiveci, în cei 4 pereți ai școalei. Nimic mai nemerit decât această carte a experienței lăsată zilnic în ochii elevilor. Nu știu însă dacă laboratorul acesta ar fi generalizat. Mă explic: Sunt încă localuri de școală întunecoase, fără lumina suficientă vegetațiunii plantelor; altele deși au destulă lumină, n'au însă combustibil necesar pentru a alimenta sobele dățătoare de căldură.*

Au fost zile, când în interiorul unor localuri, temperatura s'a coborât până la -3° și chiar -4° . Cât credeți că a fost în timpul nopții când sobele au fost reci? Sunt unele plante destul de rezistente, cum e grâul; cu toate acestea nu s'ar atinge scopul, când planta ar suferi schimbări prea brusce de temperatură și când experiența nu s'ar întinde la cât de multe feluri de plante, măcar la cele obișnuite a se cultiva în localitate. Ce să mai spun de unele zile de sărbători, vacanța din timpul ernoii, când învățătorul ca orice om, fie că nu locuiește ca școală, fiecă e din alt sat, lasă acest mic laborator în grija servitorului școalei sau a elevilor și aceștia uită sau neglijează să încălzească localul? Țin a arăta cu

câtă anevoință se aplică acum la început. Se înțelege, sunt localuri unde cultura în ghiveci reușește, când lipsesc aceste inconveniente. Să fim recunoscători acelor miniștri ai agriculturii și instrucțiunii, care au îmbrățișat cu căldură chestia învățământului agricol.

Organizarea școlilor normale în sensul de a se pregăti normaliștii ca să devină învățători agricoli, în chipul cum am arătat, ar face, poate, să se evite, dacă nu toate obstacolele, dar majoritatea lor. În vătătorul agricol, însărcinat cu predarea agriculturii raționale, își va avea parcela sa în câmpul instrucțiunii publice și va ști că numai el va fi responsabil, dacă nu și-a întrebunțat conștiințios timpul sau activitatea lui agricolă în această parcelă.

Cultura în ghiveci ar juca un rol important la orașele noastre, unde terenul este restrâns. Orașenii, cu toate că au ocupațiuni deosebite de acelea a sătenilor, cultura rațională a plantelor n'ar trebui să le rămână streină. Ar fi culmea, când am constată fii de orașeni, care să nu cunoască cultura elementară a grâului; cum zice un scriitor, că în Paris s'au găsit elevi în școli, care n'au văzut țărani arând și nici n'au cunoscut instrumentele lor de agricultură. La orașe deci, unde educația cu mediul încunjurător este diferit, micul laborator va avea mai mulți sorți de isbândă și va da foloase. Trebuie să știe și fiul orașanului, înainte de a ajunge la majoritate, condițiunile de bună vegetație ale plantei din al cărui rod se hrănește. Știind aceasta, n'ar stă nedumerit când împrejurările îl aduc să conducă o exploatație agricolă. Și aceasta e firesc, chiar pentru agricultorul care s'ar avântă să facă comerț fără să cunoască condițiunile în cari trebuie făcut acest comerț. Cazuri de acestea sunt rari și nu e locul a intra în amănunte.

Din învățământul primar să facem baza, temelia de granit a instrucțiunii agricole. Și când ne-am asigurat că această temelie e destul de trainică, să pășim mai departe. Trebuie să căutăm a cuceri acea opiniune cultă, care să lucreze alături cu noi în cucerirea altei opiniuni mai mari; adică a populațiunii rurale, care se svârcolește încă în ghiarele puternice ale ignoranței! Populațiunea rurală are tot atâta nevoie de instrucție ca și celelalte profesii libere sau nelibere. Înțărind această parte cu instrucție sănătoasă și folositoare în viață, am asigura pentru totdeauna mergerea normală a mecanismului social; iar națiunea, țara, ce o formăm cu toții, va ajunge mai degrabă la aceace se chiamă «emancipare economică». Legăturile naturale ce unesc firele organismului social, se vor întări mai mult între diferitele clase sociale, ce formează acest organism. Dar ca să ajungem la această întăriri trebuie să întrebunțăm mijloace cumpănite, raționale. Un teren când îl cultivăm cu oarecare metodă, îi băgăm

de scamă mai întâi partea neproductivă și pe urmă îl aducem, îi redăm forța ce-i trebuie pentru producție.

Dacă recunoaștem că școala primară e socotită ca baza instrucțiunii și educației populare, trebuie să cerem mijloacele trebuitoare, pentru ca de aci să îndruăm progresul agriculturii. Spuneam, să nu fim pretențioși. Așa, unde terenul și alte mijloace permit, vom căuta a face mici pepiniere de arbori roditori. Cum unele soiuri de arbori se dezvoltă încet, găsim nemerit, acolo unde terenul e insuficient, să se dea preferință persicului și zarzărului. Aceștia dezvoltându-se repede, elevul din clasele primare, chiar din timpul petrecut în școală, va putea observa fazele de dezvoltare și felul de a-l cultiva. Tunderea, altoirea, etc. sunt lucrări, pe care elevul nu le-ar putea face așa ușor cu alți arbori, cum e de ex.: mărul, părul, gutuiul și alții. Aceștia din urmă, să se cultive unde terenul îngăduie; însă mai mult cu absolvenții, la dânsii acasă; se înțelege cu aceia, cari au probat tragere de inimă și cari au locul potrivit pentru cultură.

În ce privește cultura legumelor, se va insista mai mult asupra acelor culturi, ce ar putea fi cultivate fără multă mîgală. La școlile primare și la micile economii agricole, să fie două soiuri de culturi, după măsura elementelor avute în îndămână. Unele obligatorii, cari se vor face acolo unde terenul e insuficient și unde apa se procură cu oarecare greutate. Acestea vor fi: ceapa, usturoiul, lăptucile, castraveții, pătlăgelile roșii, cartofii, mazărea, bobul, linte, etc., iar cele facultative să fie: varza, morcovul, ardeiul, pătlăgelle, țelina, etc. Acestea, cerând apă multă și deosebite lucrări de întreținere, să devină obligatorii numai acolo unde e apă bună, unde e teren, și mai cu seamă dacă este pricepere în factorii ce ni i-am ales. O mică neprevădere e de ajuns să ne compromită bunele intenții, pentru a le începe iarăși de la capăt, poate cu mare greutate și sacrificii. În ce privește cultura mare, vom face un pas destul de înaintat, dacă vom reuși să intrăm în deprinderea tuturor: arăturile adânci, rotațiunea plantelor, alegerea semințelor și întrebuințarea gunoierului. Bunele efecte ale gunoierului au ajuns un ce cunoscut; dacă nu se aplică cu toate acestea, stă în nepriceperea de economie a multora, care găsesc cu cale să ție vite pe mâncare toată iarna, pentru a nu produce nimic decât gunoierul, care rămâne neîntrebuințat. *Aci e rolul de căpetenie a bunului revizor agricol.*

În rezumat:

1. În clasele primare rurale, învățământul agricol, să se predea, cu aplicațiuni, în grădina școlară. Bucățile relative din cărțile de citire, să se potrivească după timpul, când se pot face aplicațiunile;

2. Culturilor în ghiveci să li se dea mai multă atențiune în școalele primare urbane;

3. Toate școlile rurale să fie dotate, pe lângă terenul trebuitor, cu instrumente agricole și semințe.

(De pe revista „Câmpul“)

M. E. Mihăescu
(Gologan)

MEMORIU

asupra călătoriei mele în țară, făcută în vara trecută (1910), fiind trimes de Onor. „Cassa Școalelor“

Domnule Administrator,

Mulțumind Onor. «Cassei Școalelor» pentru bunavoință ce a avut de a mă trimite în excursiune de studii prin țară în vara trecută, mă simt obligat material și *moral* de a răspunde, prin acest memoriu, acestei binefaceri, care mi-a dat puțința materială de a-mi lărgi sufletul și a cunoaște la fața locului realitățile din localitățile pe unde am fost.

Cu toate că puțința materială ni s'a dat foarte târziu (26 Iulie), totuși am căutat ca, în limitele timpului de care dispuneam, să văd localitățile ce le păstram mai scump în suflet.

În dimineața zilei de 27 Iulie, însoțit de colegul V. Vasilescu-Băbeni-Vâlcea, am luat trenul spre Moldova.

În fuga trenului privim câmpia cea mănoasă ce se întinde până dincolo de Ploești.

Dela gara acestui oraș părăsim linia principală și luăm trenul spre Vălenii-de-Munte. În sărăcia și uitarea noastră am auzit că d. N. Iorga, a organizat niște cursuri de vară pentru toți Românii din cele patru unghiuri. Atrăși de noutatea acestui fel de a servi neamul ne abatem numai pentru o zi la Văleni.

Trenul județian ce merge la Văleni trece printre livezi de pruni cu fructe coapte. E o frumusețe. După 3—4 gări, ajungem unde am plecat. Curioși privim în toate părțile acestui târg curat românesc.

Mergem la școala de băeți unde auzim că se țin cursurile. Aziștăm la cursul despre «literatura italiană modernă» ținut de d. profesor H. Frolo. După curs facem cunoștința azistenților și aflăm că sunt: Bucovineni (cei mai mulți), Ardeleni și Bănățeni, Români din țară, ba chiar și 2 Basarabeni: un judecător și un învățător din Hotin. Sunt persoane de diferite vârste și categorii sociale: tineri și bătrâni, bărbați și dame, profesori, avocați, ofițeri, preoți (de dincolo), studenți și studente, etc., etc. și... 4 învățători din țară.

Vizităm tipografia «Neamul Românesc» unde se lucrează la cărți ce contribuie la unitatea sufletească a neamului nostru.

Din frumoasa gară a Ploieștilor luăm trenul spre țara lui Ștefan cel Mare. În mintea noastră plutește imaginea Moldovei legendare-eroice.

De pe la Buzău avem de o parte și de alta a drumului o vegetație foarte puternică. Privirea nu ni se mai satură admirând «țara». Numele de localități și râuri ne evoacă fapte și figuri istorice: Teleajen, «Cursul Apei», etc.

Suntem la Focșani. «Milcovul rătăcitor» e numai o gărlă. Ah! Milcove! Milcove!! Ce de mai suflete s'au topit pentru a te «secă dintr'o sorbire»!

Dela Focșani calea ferată ia direcția spre Miazănoapte și în curând se zărește râpa din stânga râului Siret. Drumul cel urmăm e acela pe care a mers și Ștefan cel Mare când și-a câștigat moștenirea dela Petru Aron, uzurpatorul. Gândul mi se înfiripează, și faptele străbunilor trec pe dinaintea ochilor minții. În gara Mărășești schimbăm trenul și până să vie timpul de plecarea celuiilalt pe Siret în sus, luăm masa la restaurantul din dosul gării.

Aceeași natură până la Bacău, unde schimbăm trenul pentru Piatra Neamț ținta călătoriei noastre.

Pe Bistrița în sus. Natura se sălbătăcește mereu cu înaintarea trenului. Umbrele serii încep să se lase. Dela Buhuși, reședința celui mai mare rabin din țară, se înegurează deabinelea. Coama cea păduroasă a dealului din dreapta râului, abia dacă se mai ghicește prin umbrele nopții. Mai mergem încă destul timp și suntem la Piatra Neamț.

În noapte e greu să găsești gazdă într'un oraș unde nu cunoști pe nimeni. Tragem la birtul unui român pe care abia l-am găsit. El ne îndreaptă la hotelul unui grec. La intrarea în grădinița hotelului cetim pe o tăbliță: «Aici se vinde here cușer». N'am putut să dormim mai toată noaptea din cauza țipetelor stridente ale unei «trupe» jidovești ce cântă în grădinița hotelului. Orchestra eră formată dintr'un jidan ce cântă pe note, și 3 țigani aduși tocmai dela Huși, și care acompaniau după ureche.

A doua zi e ploaie. Crestele culmilor sunt coprinse în neguri. Dar tot se vede ceva din frumusețile naturii înconjurătoare. Un drum în spirală sue un deal de unde vezi la picioare-ți orașul în toată întinderea sa. Ne scoborim; trecem pe lângă biserica lui Petru Rareș și urmăm drumul ce duce pe sub munte la mănăstiri. Cărciumile dela mahala sunt tot ale evreilor.

Ne întâlnim cu un «concediat» al regimentului din Piatra Neamțu, care merge acasă la Boroaia în județul Suceava. Cu el facem drumul până la Bălțătești pe cărări și drumuri lăturalnice. Primul sat pe care-l întâlnim e Mitocul: o numire

istorică-religioasă pe care nu poate să ne-o lămurească nimeni din cei întrebați. Apoi vin Negreștii cu o biserică mare și bine întreținută. Trecem pe lângă un ferestruu pă-răsit, suim coama unui deal lin și printr'o pădure bătrână scoborîm în valea pârăului Crăcău, care trece prin satul Crăcăuanii. Ni se pare mai bine întemeiat gospodărește ca altele. Un monument ridicat în amintirea celor căzuți pe câmpiile Bulgariei la 1877, e lăsat în părăginire: nici în-chisoare n'are împrejur. Alătura de el e o brutărie ținută de evrei. Dela capătul satului Crăcăuani începem să scoborîm spre satul Băltătești unde găsim «elită» venită la băi. O orhestră «delectează» pe vizitatori. Trecem pe lângă școală, lângă care e și bunișoara gospodărie a învățătorului Popovici pe care-l aflăm plecat la Târgu Neamțu.

Suntem obosiți de atâta cale pe jos și tocim pe Moș Vasile Ciudin să ne ducă cu cotiuga până la Vărătic și apoi la Agapia. Când ieșim din Băltătești, Moș Vasile ne arată în zare sub niște dealuri «Neamțul», oraș. Părăsim linia care duce la el și o luăm pe o șosea lăturalnică la stânga. Pe drum ne apucă o ploaie; cu toate acestea, tovărășia lui Moș Ciudin ne ține mereu atenți în comunicarea noutăților locale, de tot interesul: ne povestește cum sub conducerea lui o seamă de gospodari din Băltătești și împrejurimi s'au fost dus în vara anului 1906 de au luat locuri de muncă pe moșia arendașului evreu Cuperman, tocmai la Lețcani, județul Iași.

(Va urmă)

Ion C. Ionescu
Învăț. com. Săcuiu, jud. Dolj.

CRONICA

Cercul cultural Bașchioi, jud. Tulcea

În ziua de 27 Fevruarie 1911, Cercul Cultural Bașchioi de sub președinția d-lui G. Adam, dirigintele școalei din Bașchioi, a ținut întrunire la școala din Nalbant. Ședința intimă a avut loc în orele a. m. D-șoara *Elena Teodoru*, învățătoare în Nalbant a vorbit despre: „Comparație între programa actuală și cea din 1903.”

D-l G. Coatu, revizor școlar cl. II și membru în consiliul general de instrucție, a dat mai multe lămuriri asupra modificărilor introduse în programa actuală.

Ședința publică s'a ținut după amiază în sala de clasă, care eră completamente plină de săteni doritori de a auzi sfaturi folositoare dela învățător.

Preotul *I. Stănescu-Armullia* a vorbit despre *Cultura albinelor*, dând însemnate lămuriri asupra acestei frumoase și folositoare ocupațiuni.

D-l G. Coatu vorbește în graiu popular despre „Importanța me-

„eriilor“. Indeamnă pe săteni a deprinde pe copii cu câte un meșteșug.

Copiii de școală au fost bine preparați, producându-se cu teatru, recitări și cântice.

Au reprezentat ca adevărați actori, pe o scenă improvizată de d-șoara învățătoare, piesele cu subiecte naționale „Peneș Curcanul“ și „Slăvire“ (apotcoză). Privitorii au fost mișcați până la lacrimi, interpretarea rolurilor din partea micilor actori.

Se cuvine, cu drept cuvânt, o vorbă de laudă celor ce au muncit pentru a asigura succesul serbării, d-șoarelor învățătoare Elena și Maria Teodoru. Sătenii au plecat mulțumiți și încredințați că școala este cu adevărat lumina satului.

Azistent.

Sedința cercului cultural „Cristești“ Botoșani dela 31 Martie 1911

Cercul cultural „Cristești“ în ziua de 13 Martie a. e., a avut sedința la școala din Orășeni-Botoșani.

Membrii cercului au participat la serviciul divin; apoi s'a ținut sedință intimă, între orele 10^{1/2}--12 în care d-l Gh. Carpen, președintele cercului și a dezvoltat cu multă convingere: „*Lucrul manual în școala primară ce loc să ocupe și ce caracter să aibă.*“

Acest subiect a mai fost dezvoltat și de d-l Gh. Olariu învățător.

La ora 1 p. m. să începe conferința publică, luând cuvântul cel întâi d-l Eugen Dimitriu, dirigintele școlii, care vorbit despre: „*Indrumarea copiilor către meserii.*“ Ceeaceea mișcat pe săteni care erau în număr foarte mare, a fost piesa „Meseriași“ executată îndată după cuvântare, de elevii școlii, care fiind bine pregătiți, făcând cea mai mare bucurie părinților lor, care-i sorbian privind-i.

S'a cântat numeroase cântece pe 2 voci, unde se poată constata, cu drept cuvânt, rodul muncii depuse de d-l Dimitriu.

S'a recitat anecdote foarte, frumoase și potrivite cu locul și timpul în care eră; a pus însă pe toți în mirare frumosul dialog dintre 2 fetițe, cari au reprodus: „*Cum și-o face omul, nu i-o face nici dracul*“ La orele 4 sfârșindu-se, toți sătenii plecară pe la casele lor, ducând cu ei pe lângă veselia ce se-o ceteai în față o mare mulțumire sufletească, gândindu-se care mai de care la copilul său și la cele auzite din nevinovatele lor guri.

Azistent.

Inaugurarea Casei de sfat și cetire din Călimăneasa, com. Valea-Rea, jud. Tecuci

În ziua de 16 Ianuarie 1911, cu prilejul cercului cultural învățătoresc, ținut la școala subsemnatului, am pus temeiul unei Case de sfat și cetire.

Folosul acestor Case de sfat și cetire, în strânsă legătură cu școala, este de netăgăduită însemnătate și poate exercită o influență binefăcătoare din toate punctele de vedere, ce privește starea socială,

materială și intelectuală a țaranului român. De aceea unde învățătorii uniți cu preoții, sunt dornici de propășirea în toate raporturile a vieții săteanului nostru s'ar putea înființa cât mai multe Case de acestea de sfat și cetire.

Pe cât știm, la sate, există două asemenea societăți culturale și naționale: o Casă de sfat și cetire în com. Baia, jud. Suceava și a doua în com. Corni, jud. Botoșani. Să li se dea din partea tuturor bunilor români, cel mai larg și călduros sprijin moral și material, că să li se poată asigura viața.

Sâmbătă 23 Aprilie a. c. a fost inaugurarea Casei de sfat și cetire din căt. Călimăneasa, com. Valea-Rea, jud. Tecuciu, în localul școlii respective.

La ora 4 d. a. Sf. sa preotul Ion Decusară, face o sfeștanie, apoi rostește o mică și însuflețită cuvântare, arătând scopul serbării. Explică care-i menirea Casei de sfat și cetire, a cărei inaugurare se face și lămurește chipul cum s'ar putea face să-și ajungă cât mai bine menirea. Spune câteva episoade din viața Marelui Mucenic Gheorghe, al cărui patron l-a ales Casa și îl serbează în această zi, după care declară serbarea inaugurală deschisă și în calitate sa de președinte, a dat cuvântul d-lui conferențiar Constantin Doboș, cunoscutul poet Tecucian. D-sa într'o limbă românească curată și aproape de graiul poporului și-a dezvoltat conferința: „Cunoașterea sufletului țaranului român după literatura noastră populară“, conferință ținută înadins pentru membrii Casei de sfat și cetire din Călimăneasa. A fost ascultată cu luare aminte și de o bună parte din cei de față, înțeleasă.

A urmat apoi o producție școlară. S'a cântat de către elevii școlii din Călimăneasa „Pe al nostru steag“, „Fetița și porumbița“, și „Hai mândruțo“; iar dintre recitări amintesc: „Imnul școlii“, „Țara noastră“ și „Vino bade“ de N. G. Rădulescu-Niger, apoi anecdotele „Românul glumeț“ și „Dracul și Neamțul“, care au stârnit râsul celor de față. S'a jucat și piesa de teatru „Pricina sărăciei sau folosul dărilor“ de N. Braileă.

După producția școlară, care a ieșit mulțumitor, ia cuvântul cel ce scrie aceste rânduri, fiind și secretarul Casei de sfat și cetire. Arată împrejurările ce l-a făcut să înființeze Casa de cetire și o parte din greutățile de tot felul, ce le-a învins dela înființarea ei și până acuma, pentru ca să o poată așeza pe baze tot mai solide. A spus ce reviste primește Casa de sfat și cetire și anume: „Albina“, „Neamul Românesc“ pentru Popor, „Foaia de informațiuni comerciale“ și „Economia Națională“ tus patru trimese regulat și gratuit de către d. locot.-colonel Leonte State din București. Apoi Casa mai primește și ca revistă: „Viața Agricolă“ și ziarul „Tovărășia“ din București; iar din Ardeal: „Libertatea“, „Foaia interesantă“, „Tovărășia“ și „Bobârnaci“ (toate cu abonamentul redus).

Aduce mulțumiri călduroase d-lor N. Iorga, N. Gane, locot. colonel Leonte State, locot. Tudor Pamfile, I. Radovici, C. I. Constantinescu și alții, cari au dăruit bibliotecii Casei de sfat și cetire

din valoroasele d-nealor serieri, cărți ce ating numărul de 50. Se aduce respectoase mulțumiri onoraților donatori și pe această cale.

A încheiat, mulțumind tuturor și cerând sprijinul inteligenței, cât și a sătenilor, membri ai Casei de sfat și cetire, aflați în mare număr. A asistat la inaugurare și d-na și d-l judecător I. Vartic, d-șoara doctor Alexandrina Dumitrescu, d. D. Brăescu, primarul comunei Valea-Rea, notarul, învățători și preceptorul local. D. Const. Doboș, face o rugare către cei de față, să deie fiecare cât o putea pentru mărirea fondului Casei de sfat și cetire. S'a strâns suma de șapte lei și cincizeci de bani. La sfârșit s'a cântat marșul „Deșteaptă-te Române“, după care lumea a plecat cu mulțămirea în suflet.

Și așa, s'a inaugurat cea întâi Casă de sfat și cetire din județul Tecuci.

Toma E. Alexandrescu

învățător și secretar al Casei de sfat

CĂRȚI PRIMITE LA REDACȚIE

Iconom. I. Mălăescu, Rolul cultural și patriotic al bisericii în viața neamului. Tipografia Miloșescu. Târgu-Jiu 1911. Prețul 1 leu.

— *Preot. N. Bârzeanu, Mijloacele de atragere ale credincioșilor la biserică și foloasele ce rezultă din venirea regulată la biserică. Teză pentru conferința pastorală a preoților, ținută în amfiteatrul liceului din Craiova. Craiova. Benvenisti. 1910.*

„VICTORIA“

Societate anonimă de asigurări generale și reasigurări

IN BUCUREȘTI

Direcțiunea Generală: Bulevardul Academiei No. 10

CAPITAL STATUTAR LEI 5.000.000

ÎNTÂIA EMISIUNE LEI 1.000.000

Societatea asigură: *a)* contra pagubelor cauzate de Incendiu și Explozie, precum și în contra Tempestei și Ciclonului; *b)* asigurări asupra Vieței și Rentei viagere; *c)* contra pagubelor de Transport maritim fluvial și terestru; *d)* contra pagubelor cauzate de Grindină la cereale și vii; *e)* contra accidentelor corporale și a consecințelor răspunderii civile; *f)* contra pagubelor provenite din Mortalitatea vitelor; *g)* contra spargerii oglinzilor, geamurilor și firmelor de cristal, etc.

Societatea „Victoria“ asigură în mod gratuit clădirile în construcție până la punerea acoperișului, iar informațiuni mai detaliate a se cere Direcțiunii societății.

Reprezentanța generală—București, str. Karagheorghievici 3

Frumusețea este Podoaba Omenirei

DORITI să aveți un TEN ALB și FRUMOS?

Intrebuințați numai: **CREMA, SAPUNUL și PUDRA ORIENTALA de ORȘOVA**

ale farmacistului
Ignatz Freyler

Recunoscute ca cele mai igienice preparate fără substanțe
vătămatoare cari fac să dispară

Pete, Pistruc, Coșulețe și Crăpătură de Vânt conservând obrazul până la starea cea mai înaintată
Este o ad vătărată COMCARĂ pentru SEXUL FRUMOS, se vinde cu:

Lei 1,20 Borc. de Cremă Orient.; Lei 1,50 Săpunul Oriental și Lei 2 Cutia Pudră Orient.
Se află de vânzare în București la toate Drogheriile, Farmaciile și Princip. magazins

Brașila: D-ra Albertina Polak, Clubul Comercial.

Bărlad: Leon M. Finckelmann

Bacău: S. Kellmann.

Corabă: Gr. Petrinu, Marin R. Iliescu, D-tru C. Petrovici, Nicolae Marinescu.

Constanța: L. et I. Lascaridis.

Calafat: Iosef Rendek.

Caracal: Stănescu et Arghelescu, G. Popescu.

Călărași: Frații Iarchy, V. R. Bacarescu, G.G. Munteanu.

Cernavodă: Mag. „La Târâncă”

Craiova: S. Lazăr Benvenisti, C. R. Iliescu, droguerie, A. M. Berger,

Emanuel David, S. Benvenisti, Ioan N. Boeru,

Ed. Kouteschweller, Frații Paraschivescu.

Dorohol: M. L. Schulimsohn

Focșani: S. Cohn, Frații Rosner.

Găldan: Gh. Nastasescu.

Galați: Toma Aburel, C. Teodorovici.

Giurgiu: S. A. Finți.

Huși: M. Brochmann.
Iași: Frații Braun, Str. Ștefan cel mare 53.

Pitești: Nae Popescu.

Ploiești: I. Nășișescu, librar. Farmacia V. Livovschi.

P.-Neamț: S. Stambler.

Rașor: G. T. Mavrodineanu.

R.-Vâlcea: Gr. Petrinu.

Slatina: Badea Florescu.

Slobozia: Nicolae I. Deleanu.

Târgov. Barbu Călinescu.

T.-Măgurele: Frații G. Lucatos, A. Gologan.

Tg.-Jiu: Ilie Șerbu, Benjamin Penchas.
Tg.-Dona: Elias Michelson.

La T.-Severin numai la magazinele Iosef Frisch

Un obraz curat și frumos

Înainte și după

INTREBUINȚAREA

CREMEI și PUDREI „FLORA”

se obține prin întrebuințarea cremei și pudrei „FLORA” preparate de Al. Iteanu, farmacist, furnizor al Curții Regale. Pudra „Flora” fără bismut, mărește efectele uimitoare ale cremei „Flora” Crema lei 1,50—Pudra „Flora” lei 2.—Săpun „Flora” lei 1,25.—Pomudă de păr „Flora” neîntrecută pentru îngrijirea rațională și igienică a părului, lei 2,50, borcan mai mic lei 1,75

Capilogen „Flora” (apă de păr) sticla mare lei 3,25, mică 2,50.—Pastă de dinți „Bucol” lei 1.—Apă de gură „Bucol” lei 1,50.—Lapte de crin „Flora” pentru înfrumusețarea tenului lei 2.—Săpun de lapte de crin „Flora” lei 1,25. La nemulțumire se restituie imediat costul.

DE VÂNZARE LA DROGUERII ȘI FARMACII

Se caută depozitari în comunele rurale; a se adresa la depozitarul general L. Lindenberg, București, Str. Lipsani No. 51.

FAGURI artificiali, subțiri și rezistenți se pot avea dela M. ALEXIEF (apicultor), Iași.

CEL MAI MARE ȘI MAI VECHIU MAGAZIN DE MUZICĂ

N. MISCHONZNIKY

Furnisor
al
Curței
Regale

București
Strada
Colței
No. 7

CEL MAI MARE DEPOZIT DE INSTRUMENTE MUZICALE

Piane și Pianine

Cele mai renumite din
toată lumea. Peste 100 piane tot-
deauna în depou

GRAMOFOANE

Perfecționate și
PLĂCI

„PERFECTION“

Înregistrate de cei mai mari Artiști
din Țară și Străinătate

Cântece Naționale noi având cel mai mare succes în toată țara

VIORI montate cu abanos. Model Amati sau Stradivarius cu arcuș, lei 16.00
COBZE complete cu coarde 5 doage lei 9.50 in 7 doage lei 11.—
TAMBALE montate dela lei 34—50, aceleași de nuc dela lei 38—50.
ARMONICI cu 2 rânduri, 19 clape, 8 basuri cu tonuri de oțel bronzat lei 30—35. De oțel, lei 38—50.
MANDOLINE ITALIENE lemn de palisandru 19 doage, fața ornată lei 14.
GLARINETE cu lei 12.50, cu lei 14.—și cu lei 18.
FLAUTE lei 6.50, lei 8.50, lei 12.—cu 6 clape lei 12.50, și alte flaute fine, bucată de la 20—500.

CEREȚI CATALOAGE GRATIS ȘI FRANCO
COMENȚI SE EFECTUEAZĂ PROMPT ÎN TOATĂ ȚARA

ATELIERELE SOCEC & Co, BUCUREȘTI

www.dacoromanica.ro